

4^e jaargang, no. 5
mei 2025

ogerop

In deze uitgave:

- Openbaring in vogelvlucht (5)
- Wake-up call: Is God een drie-eenheid?
- Wandelen door het Oude Testament (26)
- De bediening van het dienen
- Ziet dan op Hem!
- De 'blinde vlek' van dr. W.J. Ouweneel (3-slot)
- Ter inleiding op het avondmaal
- Wereldbeheersers van deze duisternis (2)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Van de redactie: Een nieuw boek op komst
- 2 Gedicht: De troostende aanwezigheid van God - Hanny Laurita
- 3 Openbaring in vogelvlucht (5) - Toon van den Hoorn
- 5 Wake-up call: Is Gpd een drie-eenheid? - Jaap Noordam
- 7 Wandelen door het Oude Testament (26) - Cees Visser
- 14 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 14 De bediening om te dienen - Pieter van Berkel
- 17 Ziet dan op Hem! - Christiana van de Velde
- 18 De blinde vlek van Willem Ouwenel (3) - Piet Guijt
- 20 Ter inleiding op het avondmaal - Annelies Smeenk
- 22 'Goud Vanouds en van nu' - Rita Blijdorp
- 22 Wereldbeheersers van deze duisternis (2) - J.E. v/d Brink
- 22 Mededelingen, websites, liederen
- 22 Colofon

VAN DE REDACTIE EEN NIEUW BOEK OP KOMST!

In de tweede helft van juni 2025 verschijnt het 2^e deel van een serie boekjes over het volle evangelie. Hierbij de tekst van de achterzijde van de cover om een indruk van de inhoud te krijgen:

Er worden in dit boek en in deze serie diverse aspecten van het volle (= volledige) evangelie besproken. Het gaat daarbij om de gezonde leer van de godsvrucht.

Om goed te kunnen onderscheiden hebben we Jezus' verkondiging van het Koninkrijk der hemelen - bij Paulus: de boodschap betreffende de hemelse gewesten - nodig. Want de achtergrond van de dingen in de natuurlijke, zichtbare wereld hebben hun ontstaan in de geestelijke, onzichtbare wereld.

Daarbij mogen we leringen in reformatorische, evangelische en charismatische kringen, opnieuw toetsen aan het Woord van God. Toch ligt het accent in dit boek op de positieve benadering voor de opbouw van het geloof.

In dit tweede deel belichten we het werk van Gods heilige Geest in het leven van de gelovigen en in de gemeente. Er is op dit terrein nog veel onwetendheid te bespeuren. Aan de ene kant menen sommige christenen en christelijke gemeenschappen dat een aantal geestelijke gaven in onze tijd niet aan de orde is. Vooral profetie, genezing, bevrijding en spreken in tongen zijn omgeven met misverstanden die om opheldering vragen. Aan de andere kant heerst er op het ultra-charismatische erf veel verwarring rond bepaalde uitingen, waarbij onderscheiding van geesten nodig is.

De schrijver waarschuwt voor excessen en on-Bijbelse manifestaties, die in bepaalde kringen weliswaar populair zijn, maar waarbij uiterlijk vertoon en 'als het maar goed voelt' een grote rol speelt.

Dit boek wil balans aanbrengen tussen Woord en Geest en evenwicht laten zien tussen vrucht en gaven van de Geest. Er wordt een duidelijk bijbels begrip neergelegd, maar ook een

Ontwerp: H. Verbeek

gezonde ruimte voor de werking van Gods Geest in de gemeente en in het dagelijks leven wordt aangemoedigd.

Het boek telt 225 pagina's en kost inclusief (de helft van) de portokosten: € 18,50. Het kan besteld worden via de evangelische boekwinkel onder het ISBN-nr. 9789080383692. Op die wijze bestellen stimuleert de omloopcirculatie en wellicht de verkoop van dit boek over dit actuele onderwerp. Maar het is ook mogelijk het boek te bestellen door overmaking van € 18,50 op rekeningnummer NL22INGB0007738672 van Uitgeverij Verdieping en Aansporing o.v.v. Het volle evangelie 2 en uw naam en adres. Het boek wordt u dan toegezonden na verschijning. Tijdens spreekbeurten en op de toerustingdag is het boek (zonder bijdrage in porto) mee te nemen voor € 16,00 (met strookje hoe dit digitaal over te maken).

GEDICHT

**Dan krijg ik antwoorden want God, U hóórt mij!
Ja, óók in momenten van stilte
en momenten die moéilijk zijn...
mag ik vól overtuiging zeggen:
'Heer... in stilheid en vertrouwen
bent U ook nú... mijn sterkte,
mijn kracht, mijn ééuwig levende rots!
Want ik ben immers verbonden met U,
mijn Vader die voor mij zórgt, mij liefheeft
en dráágt, mij wijsheid geeft... want U leeft!'**

**Diep in mijn hart is dat stérke, zeker weten,
diep in mijn hart is die verbinding met Ú!
Opnieuw besef ik, opnieuw zie en vertrouw ik
dat, wat ik al jaren mag ervaren...
MIJN GOD IS TROUW!
Mijn God die áltijd zegt: 'IK HOU ZO VAN JOU!'
Want Hij is zóveel meer... dan wat ik voor ogen zie,
zoveel meer dan wat mensen dénken, wie Hij is!
Geliefd en gekénd door Hem mag ik schitteren
overal waar ik ben omdat ik, zijn geliefd kind...
Hem ken!**

Hanny Laurita

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (5)

De verzegeling (6e zegel)

Door Toon van den Hoorn

In het zesde zegel zitten een hoop dingen, ook angstaanjagende dingen, en daarom nu eerst de verzegeling, omdat dat voorop gaat het mooie, het positieve, dat voor iedereen weggelegd is en niet angstaanjagend is.

1. Opening 6^e zegel algemeen

Er gebeurt heel veel in het 6^e zegel, maar we doen het stap voor stap. De opening van het 6^e zegel is nu aan de orde. Dat is de inleiding tot het slot. In dat slot zitten een hele hoop andere dingen die ook allemaal behandeld gaan worden. In dit 6^e zegel wordt alles met grote kracht werkzaam wat al vanaf de eerste zegels werkzaam is. Dat is nu bezig.

In het eerste zegel gaat het er om dat je met Jezus gaat leven. Aan de andere kant staat alles wat dat tegen wil houden, dus het 2^e, 3^e en 4^e zegel.

Die positieve en negatieve werkingen zien we bij het 6^e zegel op een hernieuwde manier in werking treden, maar met veel meer kracht. Vandaar dat de weerspanning in deze tijd veel sterker is dan voorheen. Dat is de negatieve kant.

Het 6^e zegel is de periode, waarin de *eindtijd* zich gaat aftekenen: hiermee bedoel ik de *periode van het 7^e zegel*. Het 6^e zegel is ook de periode, waarin de voltooiing van Gods plan en van het werk van Jezus opnieuw aan de orde komt en mogelijk wordt. Een geweldige werking van heilige Geest gaat van Jezus Christus uit. In overleg met zijn Vader acht Hij de tijd rijp voor een hernieuwde uitstorting van heilige Geest. Dat is het 6^e zegel, het zijn processen die voorvoeld worden in het 5^e zegel.

2. Openbaring 6:12-7:17 Twee processen

Deze twee processen ben je ook al in deze tekst tegen gekomen.

- 1^e Proces dat leidt tot een groep mensen die voor de troon staan en God dag en nacht vereren in zijn tempel. Denk aan jezelf, je ziet dat in Openb. 7:15.
- 2^e Anderzijds een proces dat leidt tot een groep mensen **die zich willen verbergen voor Hem die op de troon is gezeten** (Openb. 6:16). **Rotsen valt op ons, bergen bedekt ons.** Ze nemen hun intrek

helemaal bij het rijk der duisternis. Niet voorstelbaar, maar wel waar.

Openb. 6:17: Dit leidt tot de grote dag en die grote dag, waar hier over gesproken wordt, dat is de opening van het 7^e zegel: *de grote dag des Heren*.

Ten tijde van het 6^e zegel zijn deze twee processen te herkennen aan het verschil van de vrucht. Matt. 13:26 zegt dat bij **het zetten van de vrucht** herkend wordt wat het onkruid en wat de tarwe is. Het onderscheid van die twee processen ontstaat dus in mensen die met de dingen van de Heer bezig zijn. Dan kan je zelf bepalen in welk proces je mee gaat.

3. Waar gaan die processen heen?

Wat is er al merkbaar, voelbaar en tastbaar? De dag waar hier over gesproken wordt, de voleinding, zal opleveren wat hier al staat. Als er dus in Openb. 7:15 staat: **“God zal zijn tent over hen uitspreiden”**, dan kun je dit nu al beleven en je zal het in het 7^e zegel in zijn volheid ervaren. Dan ga je de verbanden tussen en het 6^e en 7^e zegel nog duidelijker zien.

Als in Openb. 7:17 staat: **“Het Lam zal jou leiden naar waterbronnen des levens”**, dan kun je dat zelf tijdens het 6^e zegel persoonlijk ervaren en in het 7^e zegel werkt dat helemaal in volheid door.

Er is nog iets dat je kunt gaan ervaren: Dat ook de verdrukking in het 6^e zegel gaat aanzetten.

Matt. 24:8-21 gaat over het 6^e zegel. **“Doch dit alles is het begin der weeën.”** Dat is dus het begin van de verdrukking dat loopt uit op de grote verdrukking die vers 21 aangeeft: **“Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.”**

Welke mensen staan hier voor de troon? **Die uit die verdrukking komen** en denk niet dat jij daar niet doorheen kunt komen. Als je er voor kiest om door te gaan, kom je er doorheen. Dit is dus hetzelfde wat in Op. 7:14 staat.

De Heer wist al in de grote verdrukking de tranen van hun ogen en **spreidt zijn tent over hen uit. Zij zullen geen honger en dorst meer hebben** (Openb. 7:15-16). Ze komen er dus helemaal doorheen. Zij die zich aan Christus hechten dragen **witte gewaden, gewassen in het bloed van het Lam** (Open. 7:14b). En ze weven ondertussen rustig verder aan het kleed der gerechtigheid door **het doen van rechtvaardige daden** (Openb. 19:8).

4. Verzegeling aan het voorhoofd.

Openb. 7:3 *“Breng geen schade toe aan de aarde, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.”* Je hoeft dus geen schade op te lopen. De winden worden niet losgelaten, voordat de verzegeling heeft plaatsgevonden, maar pas nadat de zonen tevoorschijn zijn gekomen. De knechten worden ten tijde van het 6^e zegel verzegeld aan hun voorhoofd. Laten we even stil staan bij wat dit betekent. Heel eenvoudig, in Joh. 6:27b wordt van Jezus gezegd: *Op Hem heeft God, de Vader, zijn zegel gedrukt.* Het is een weergave van zijn doop en vervulling in heilige Geest. Dan klinkt: *Deze is mijn Zoon, de Geliefde.* Bij Jezus is dus het zegel van God, of het stempel van God, het karakter van God, het wezen van God, de handtekening van God onder het leven van Jezus. Deze is mijn Zoon!

Zo ging het bij Jezus, maar nu van ons. In Ef. 1:13 staat: *In Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte.* Dus wij ontvangen van Jezus het zegel en door Hem en in Hem zijn wij verzegeld met de heilige Geest van de belofte. Dus ook hier doelt de verzegeling op doop in heilige Geest.

Bij de doop in water geef je voor altijd te kennen dat je samen met Jezus alles wilt ondernemen. Van daaruit kan Hij je dopen met de heilige Geest der belofte.

Je mag dus *verzegeld zijn tegen de dag der verlossing* Ef. 4:30. Het is een onderpand, dan weet je dus dat je krijgt waar je recht op hebt, dus de hele erfenis, een totale verlossing. Zo'n leven leidt naar een volledige vervulling, doordrenking, dat jouw leven geborgen/verborgen is in God. Geplaatst aan het hart van God, aangesloten op de bron van al het leven.

De verzegeling aan je voorhoofd duidt op vernieuwing van je denken die door de doop en vervulling in heilige Geest mogelijk wordt. Als iemand niet vernieuwt, vraag ik me af of hij echt gedoopt is in heilige Geest. Een vernieuwing van je verstand, van je hele wezen, van het hart van je leven, Daarom wordt zo iedere verwarring die is opgebouwd - die weerhoudt om te komen tot volledig zoonschap - ontward, omdat jij er voor gaat. Dat kan je niet in eigen kracht, dat kun je niet op jezelf, zelfs niet met 'het volle evangelie' erbij. Daartoe is de doop in heilige Geest nodig. Opdat de mens Gods eruit komt in jou en in mij. Volwassen, volkomen en geheel *doordrenkt van Gods Geest* (1 Kor. 12:13b).

5. Bij het 6^e zegel staan doop en vervulling in heilige Geest voorop.

Je kunt niet meer zonder, omdat straks die winden losgelaten worden. Als je dan niet verzegeld bent, waai je alle kanten op, dan waai je weg. De doop in heilige Geest is mogelijk vanaf het 1^e zegel, vanaf de pinksterdag. Maar vanaf het 6^e zegel vindt er een doorbraak plaats op dit front. Hierdoor krijg je als gelovige mogelijkheden aangereikt rechtstreeks vanaf de troon. Het gaat niet om de 'termen en klanken', maar *het gaat om je leven.* Dat je het ervaart en je er naar uitstrekt. Om aan alle negatieve werkingen in ieder opzicht te ontkomen. Een verzegeling, een doop in heilige Geest is nodig bij het 6^e zegel, om de verdrukking door te komen en om vrucht te dragen. Twee belangrijke aspecten, zodat de zonen bij het begin van het 7^e zegel openbaar kunnen komen. En jij voelt nu al: *Er is nog meer, er gaat meer komen, want jij zit in die voortgaande beweging van leven.* Als je dat niet zo ervaart, zit je in een ander proces waar je uit weg moet trekken. In de naam van Jezus, boze wijk! Heer, kom me verder te hulp, ik wil het met U aangaan. Ik wil U gehoorzamen en luisteren. Er zit een uitdaging in om verder te gaan.

6. Bezig zijn met Gods plan voor je leven.

Bij de opening van het 6^e zegel worden er mogelijkheden geopend voor de knechten van God. En dat zijn wij allemaal als je Hem wilt dienen in je leven. Ze worden aan het voorhoofd verzegeld, dat gebeurt door de doop in heilige Geest. Er zijn mogelijkheden om je te laten bevruchten, waardoor de volwassenheid in de eindtijd er uit gaat komen. Gelovigen zijn door dit proces in staat, om als vrouw van Jezus Christus zwanger te worden van Hem. Dat is het meest positieve kenmerk van geheel het boek Openbaring. Dat je zwanger kunt zijn van Hem en dan denk je tevens weer aan vrucht aan zoonsleven aan de vrede die je wordt vermenigvuldigd. Het zaad wordt gezaaid bij mensen die de mogelijkheid nu aangrijpen en vernieuwen in denken **en leven**. Daar wil de heilige Geest in werken en daar mag Christus openbaar komen. Dan is het heerlijk, om zo met het woord van Jezus bezig te zijn. Dat je je verdiept voor wat Hij vandaag voor mij en de gemeente bedoelt. Dan ga je ervaren dat de vrucht zich zet, dus aan het groeien is.

Conditie en omstandigheden geven dat voor het onvolgroeide zaad om in het 7^e zegel tot volheid te komen. Wees daarom niet teleurgesteld, dat je nog niet rijp bent. Je rijpt aan die boom en laat je er niet afschudden. Dan ben je tevreden aan wat je nu aan leven, vrede en geduld ervaart. Het gaat erom dat je voor de Heer wilt leven en niet of je voor 'het volle evangelie' wilt leven. De Heer kwam niet om een of andere godsdienst te brengen, maar om het leven te brengen. *Je kiest ervoor als je in je eigen leven alles wat Jezus in de gemeente aanreikt in praktijk brengt voor je eigen leven.*

7. Toespitsing

Wij hebben onze gewaden wit gemaakt. We kunnen ieder persoonlijk voor de troon van God staan. Anders moet je er wat aan doen, want wie in zonde leeft, kan niet voor de troon van God staan, dan alleen om te belijden dat hij verkeerd heeft gedaan. Dan kun je God dag en nacht vereren in zijn tempel. Je mag nu in je eigen leven bemerken dat het Lam je weidt en voert naar waterbronnen des levens. Je mag ook bemerken dat God regelmatig alle tranen van jouw ogen afwist. Hij geeft vreugde te midden van verdriet, dan is dat verdriet dus niet weg, maar die troost overstijgt dat. *Dan kun je dat verdriet verwerken.* Als we dan aan het begin van die weeen *die positieve ontwikkeling maar blijven zien en de moed niet laten zakken.* Het is typerend voor deze tijd dat de verdrukking toeneemt, mensen worden aangevallen op het evangelie. Via levens van mensen en via gezondheid.

Als ik die positieve ontwikkeling maar blijf zien en volgen door in die verdrukking trouw te blijven. Dat je weet dat je aan het hart van God bent geplaatst, wie zal mij uit Zijn hand rukken? Niemand! Houd moed, hanteer alleen maar recht en gerechtigheid. Dan zul je merken dat je steeds voller wordt van de heilige Geest. Dat die heerlijke voorbereiding in dat 6^e zegel leidt tot een verkrijgen van het zoonschap in het 7^e zegel.

(wordt vervolgd).

Hierbij het overzicht van alle studies en de mp3 van deze studie 4 en een schema over de zegels:

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[19950301-2364a-TvdH-openb7.1-4 verzegeling-\(6e zegel\)-\(op05\)](#)

[Schema Openbaring over de eerste zes zegels Toon van den Hoorn](#)

TIJD VOOR EEN WAKE-UP CALL: IS GOD ECHT EEN DRIE-EENHEID?

Door Jaap Noordam

Dit artikel is een weergave van het interview met de auteur dat in april 2025 in CVandaag werd gepubliceerd. Jeffrey Schippers - hoofdredacteur van CVandaag - plaatste daarna nog twee bijdragen die de klassieke, traditionele drie-eenheidsleer verdedigen.

Jaap Noordam heeft grondig onderzoek gedaan. Dat viel mij op in zijn nieuwste boek '1700 jaar Nicea: drie-eenheid werd verdeeldheid' dat ik tijdens mijn vakantie las. Ieder kan de inhoud van het boek toetsen.

We bevelen het boek aan. Het is nuttig om het te lezen in combinatie met het veelgeprezen, maar nog te weinig gelezen boek van Cees Visser over 'De komst van Jezus Christus'. Dat geeft ook een gedegen onderbouwing omtrent het vraagstuk, waarbij ons zicht op het plan van God groter wordt!

Reacties of vragen van lezers over dit artikel zijn welkom. En: toets dit artikel en behoud het goede! In het zomer- of juli/augustus nummer van Hoger-Op komen we nog terug op de drie-eenheidsleer (red.).

Inleidend

Sinds de vierde eeuw wordt door verreweg de meeste kerken geleerd dat God een 'drie-eenheid' is, bestaande uit God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. De meeste christenen geloven daarom dat Jezus niet alleen mens is, maar ook 100 procent God en daarmee gelijk is aan Zijn Vader.

Wat velen niet weten is dat een deel van het leerstuk in de kerkgeschiedenis na een lange machtsstrijd werd vastgesteld. Met dit artikel wil ik christenen aansporen om zelf te onderzoeken waarom de doctrine zo afwijkt van Gods Woord. Het is tijd om wakker te worden en terug te keren naar de Bijbelse basis.

Wat zegt de Bijbel eigenlijk over God?

In het Oude Testament is het glashelder: God is één. In Deuteronomium 6:4 staat: **"Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!"** Ook Jezus bevestigt dat: **"Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, EN Jezus Christus, die Gij gezonden hebt"** (Johannes 17:3). Voor Paulus is het ook duidelijk: **"Toch is er voor ons maar één God: de Vader"** (1 Korinthe 8:6, Efeze 4:6).

Dat is de rode lijn door de hele Bijbel: God is de Vader! Hij is de Schepper van hemel en aarde. En Jezus? Die is de Zoon van God. Niet God Zelf, maar wel vol van Gods Geest, Gods karakter, Gods liefde. Hij doet niets zonder de Vader. Hij zegt zelfs: **"Ik kan van Mijzelf niets doen"** (Johannes 5:19,30).

Hoe is toch het idee van een 'drie-eenheid' ontstaan?

De drie-eenheidsleer staat niet letterlijk in de Bijbel. Het eerste deel ervan werd pas geformuleerd zo'n 300 jaar na Jezus, op het concilie van Nicea in 325 na Christus, hoewel Tertullianus waarschijnlijk de eerste was die rond 180 na Chr. over de 'Trinitas' sprak. Daar werd bepaald dat Jezus "volledig God" is, net als de Vader. En in 381 na Christus werd daaraan op het concilie van Constantinopel toegevoegd dat de heilige Geest, ook een persoon en ook God is. Daarmee was het dogma van de 'drie-eenheid' compleet. Het 'Edict van Thessaloniki' dat keizer Theodosius I een jaar eerder uitvaardigde, zorgde ervoor dat de bevolking van zijn rijk in de 'Drie-enig God' moest gaan geloven.

De kerk ging redeneren met Griekse filosofie

in plaats van zich te blijven houden aan het simpele, duidelijke bijbelse geloof.

Maar waarom gebeurde dat? Simpel gezegd: omdat de kerk van toen wilde afrekenen met mensen die er anders over dachten. Met name de gnostici, een groep filosofen en denkers, geloofden in meerdere goden of in een vage, onkenbare god. De kerk wilde dat tegengaan, maar ging daarbij zelf ook de fout in. Ze ging redeneren met Griekse filosofie, in plaats van zich te blijven houden aan het eenvoudige, heldere bijbelse geloof.

Wat geloofden de eerste christenen dan?

Voor de eerste leerlingen van Jezus was er geen drie-eenheid. Ze geloofden in één God: de Vader van Jezus. En ze geloofden dat Jezus de Zoon van God was. Dat zie je bijvoorbeeld bij Irenaeus, een belangrijke leider uit de vroege kerk. In de tweede eeuw schreef hij in zijn boek 'Tegen de Ketterijen': **"Maar het is overduidelijk dat de Schriften de Vader alleen erkennen als de enige God. En ook dat de Heer Jezus Hem alleen belijdt als Zijn eigen Vader en geen ander naast Hem kent, zoals gezien wordt uit Zijn eigen woorden"** (boek II.28.4).

Jezus regeert namens God. Hij is als Mozes voor de farao: de hoogste vertegenwoordiger van God op aarde. Dat maakt Hem niet tot God, maar tot Degene die God

stuurt en bekleedt met macht en autoriteit. Daarom lezen we ook dat Jezus zegt: **"Mijn Vader is meer dan Ik"** (Johannes 14:28).

Wat te doen met teksten die wél lijken te wijzen op de drie-eenheid?

Sommige Bijbelteksten worden vaak gebruikt om de drie-eenheid te bewijzen. Zoals Johannes 1:1: **"In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God."** Maar het woord 'Woord' (in het Grieks: logos) betekent het plan, de wil, de gedachte van God. Dat Woord is mens geworden in Jezus. Niet het Woord is Jezus, maar Jezus is het resultaat van dat Woord. Hij is geboren uit dat plan van God.

Of wat dacht je van Mattheüs 28:19: **"Doopt hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest"**? Deze doopformule komt in de rest van het Nieuwe Testament nergens terug, er wordt in de Handelingen der apostelen altijd gedoopt in de Naam van Jezus. Historici vermoeden dat deze zin pas later is toegevoegd, om te passen bij de nieuwe leer van de kerk.

Waarom is dit onderwerp belangrijk?

Misschien denk je nu: **"Waarom moeten we hier moeilijk over doen? Is het niet veel belangrijker dat we Jezus volgen en in liefde leven?"** En ja, liefde is het belangrijkste. Maar liefde zonder waarheid is leeg. Jezus zegt Zelf: **"De ware aanbidders aanbidden de Vader in Geest en in waarheid"** (Johannes 4:24).

Getuigenis naar Moslims en Joden

Bovendien, als we willen getuigen naar Moslims, Joden en ongelovigen, stuiten we vaak op onbegrip. Zij kunnen niet geloven in een God die drie-in-een is. En eerlijk: dat kunnen wij soms ook niet uitleggen. Maar als we tonen dat God de Vader is, en Jezus Zijn Zoon, die de weg naar de Vader opent, dan is dat ook voor hen begrijpelijk, uitnodigend en bijbels.

Tijd voor een nieuwe reformatie?

In mijn boek roep ik op tot een wake-up call. Niet om ruzie te maken, maar om terug te gaan naar de kern. **Wat zegt de Bijbel? Wat zegt Jezus? Wat zegt Paulus? God is de Vader. Jezus is Zijn Zoon. De Heilige Geest is Gods kracht, Gods tegenwoordigheid.** Geen aparte Goden naast God de Vader, geen ingewikkelde filosofie. Maar een heldere waarheid die harten raakt. We leven in een tijd van verwarring. Van kerkverlating. Van mensen die niets meer met God te maken willen

hebben. Laten we hen dan de echte God laten zien: de Vader die liefde is. En Zijn Zoon, Jezus, die de Weg, de Waarheid en het Leven is (Johannes 14:6).

Word wakker!

Het is tijd om wakker te worden. Tijd om terug te gaan naar de Bijbel. Niet om mensen te veroordelen, maar om samen de waarheid te zoeken. En misschien ontdekken we dan wel iets groots: dat God één is, de Enige. En dat Hij een Vader is die ons uitnodigt in relatie, door Zijn Zoon, in Zijn Geest.

Eenheid en eensgezindheid in liefde. En de eenheid in het geloof in één God, de Vader van onze Heer Jezus Christus.

Deze maand is de geheel herziene en uitgebreidere druk verschenen van het boek 'de Eenheid van 1 God' van Jaap Noordam. In verband met het herdenkingsjaar van het concilie van Nicea (325 na Chr.) is de titel van het boek geworden: '1700 jaar na Nicea.' 'Drie-eenheid werd verdeeldheid'. Met als ondertitel: Een Oproep tot Ontwaken.' Dit Nicea-jaar biedt een unieke gelegenheid tot een overdenking en heroverweging van de fouten uit het verleden!

Het boek telt 220 pagina's en is verkrijgbaar bij iedere christelijke of evangelische boekwinkel (ISBN-nummer: 9789090400648). Het is ook rechtstreeks te bestellen bij Bol.com voor € 15,75 (inclusief verzendkosten):

[*1700 jaar Nicea: Drie-eenheid werd verdeeldheid*](#)

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (26)

***Naar de mp3 van de studie op 2004-06-09 door
Cees Visser in de VEG 'Immanuël te Breda***

Genesis 26:1 - 27:40

We hebben de vorige keer gezien dat Isaak en Rebekka twintig jaar lang geen kinderen krijgen. Een situatie die te vergelijken is met die van Abraham en Sara. Zij staan in de hemelsferen tegenover dezelfde tegenstanders uit het rijk der duisternis. Maar Isaak bidt, intens en vurig, samen met Rebekka. Hij vertrouwt op de Heer, op de belofte die de Heer aan zijn vader Abraham heeft gedaan. God geeft uitkomst: Rebekka raakt in verwachting!

Daarop verlegt de vijand zijn terrein: hij probeert invloed te krijgen op de vrucht, door tweedracht te

zaaien tussen de twee jongens die zich in Rebekka's schoot bevinden. En daarmee tweedracht te zaaien in het gezin, dat zo goed, zo saamhorig en zo helemaal naar Gods wil, is begonnen.

Hongersnood

We gaan nu verder met Genesis 26. Ook hier zien we iets gebeuren in het leven van Isaak dat eerder in Abrahams leven heeft plaatsgevonden. En ook hier gebeurt dat door de inwerking van dezelfde geesten.

Genesis 26:1-6 – Eens kwam er een hongersnood in het land, behalve de eerste hongersnood, die er geweest was in de dagen van Abraham; en Isaak ging naar Abimelek, de koning der Filistijnen, naar Gerar. Toen verscheen hem de Here en zei: Trek niet naar Egypte, woon in het land, dat Ik u zeggen zal, vertoef in dit land als een vreemdeling, dan zal Ik met u zijn en u zegenen, want u en uw nageslacht zal Ik al die landen geven, en Ik zal de eed gestand doen, die Ik uw vader Abraham gezworen heb. En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels, en Ik zal uw nageslacht al die landen geven, en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten. Dus bleef Isaak in Gerar.

Er komt hongersnood. Net zoals destijds in Abrahams leven. Isaak zal inmiddels ongeveer negentig jaar oud zijn en Esau en Jakob ongeveer dertig jaar.

Isaak trekt weg

Wat gaat Isaak doen? Hij doet wat zijn vader deed: hij trekt weg uit Kanaän en gaat naar het land van de Filistijnen, naar de stad Gerar, naar een koning die Abimelek heet. Dit is niet dezelfde Abimelek die we kennen uit de geschiedenis van Abraham (Genesis 21 en 22). Deze naam betekent: vader, koning. Abimelek kan dus een titel zijn van Filistijnse koningen. Zo goed als Farao geen naam is, maar een titel van Egyptische koningen. Ook in Davids tijd treedt er een Abimelek op, als koning van Gad, ook in het land van de Filistijnen gelegen. Wellicht ontmoet Isaak in Gerar de zoon van de Abimelek die Abraham heeft ontmoet.

Daal niet af naar Egypte

Dan verschijnt de Heer aan Isaak; de eerste keer dat dit zo beschreven staat. Natuurlijk heeft Isaak het spreken van de Heer meegemaakt op de berg Moria, toen hij op het altaar lag. Nu verschijnt de Heer aan hem zoals Hij meerdere keren aan zijn vader is verschenen.

Wat zegt de Heer? Daal niet af naar Egypte! Isaak was kennelijk op weg naar Egypte. Hij was nog in het land van de Filistijnen, maar hij was bezig af te dalen, af te zakken naar Egypte. En dan verschijnt de Heer hem. Terwijl de boze geest die zijn vader Abraham twee keer heeft doen 'afdalen' actie onderneemt, komt ook Gods Geest in actie. **'Daal niet af'**, staat er letterlijk, blijf hier. Ik zal je zegenen. En dan bevestigt God voor Isaak de eed die Hij eerder aan Abraham gezworen heeft. Wat mooi. Ik denk dat dit een enorme versterking en bemoediging is geweest voor Isaak en Rebekka. Gods Geest werkt hier dus ook. Het gaat er dan om naar wie je luistert. Op wie richt jij je? Hoe handel je?

Isaak luistert naar de Heer

Hoewel Isaak de neiging heeft om af te dalen naar Egypte, en daarmee de weg te gaan die zijn vader in het verleden in soortgelijke omstandigheden is gegaan, luistert hij naar God. Isaak gaat in op wat de Heer zegt. Hij is gehoorzaam aan de Heer en hij blijft waar hij is, in Gerar. Hij doet wat God zegt.

Dezelfde fout als Abraham

Enige tijd later komt ook die andere boze geest in actie. Ook Isaak is bang dat de Filistijnen Rebekka, zijn mooie vrouw, van hem gaan afpakken. Hij bedenkt dezelfde list, dezelfde truc, dezelfde leugen als zijn vader. Weer dat merkwaardige gedoe. Op grond van dezelfde angst die Abraham twee keer heeft overvallen. Met dezelfde 'oplossing'.

Genesis 26:7 – Toen de mannen van die plaats hem naar zijn vrouw vroegen, zei hij: Zij is mijn zuster, want hij durfde niet zeggen: Zij is mijn vrouw, (want hij dacht:) de mannen van die plaats mochten mij anders eens doden om Rebekka, omdat zij schoon van uiterlijk is.

Precies hetzelfde patroon. Daaraan kun je een geest onderkennen. Onthoud dat. Als je bepaalde dingen 'herkent', omdat je ze wel eens eerder hebt meegemaakt, spits dan je oren, kijk dan in de hemel. Aan het patroon kun je de werkzame geest herkennen. Aan de vruchten ken je boom, zegt Jezus (Mat.12:33).

Dezelfde reactie van Abimelek

Ook deze leugen van Isaak houdt geen stand, want op een gegeven moment ziet Abimelek tot zijn verbazing vanuit zijn venster hoe Isaak Rebekka aan het liefkozen is. De leugen komt tevoorschijn. Dat was in Egypte zo bij Abraham, en nu bij de Filistijnen weer: het komt

tevoorschijn. De vijand is nooit tevreden met een leugen, hij wil veel meer: hij wil mensen kapot maken. Abimelek reageert eigenlijk net zoals de vorige koning in het land der Filistijnen, hij vaardigt een gebod uit dat niemand ook maar één vinger naar Rebekka en Isaak mag uitsteken.

God blijft dezelfde: Hij zegent

Ondanks het feit dat Isaak de fout ingaat, blijft God dezelfde. Hij trekt zijn handen niet van Isaak af. Hij zegent Isaak omdat hij naar Hem luistert en niet naar Egypte gaat, maar in Gerar blijft wonen. Mooi is dat. God doet ons niet naar onze overtredingen, Hij rekent ons de zonde niet toe. Hij zegent. Hij blijft zijn verbond gedenken en doet naar wat Hij heeft beloofd. Isaak mag blijven in dat land, mag gaan zaaien in dat land. Hij doet dat ook en krijgt een honderdvoudige oogst. De man wordt zeer rijk.

Genesis 26:12-14 – En Isaak zaaide in dat land en oogstte in dat jaar honderdvoudig; want de Here zegende hem. En die man werd rijk, ja gaandeweg rijker, totdat hij zeer rijk geworden was. En hij had kudden kleinvee en runderen en een talrijke slavenstoet, zodat de Filistijnen hem benijdden.

Jaloezie

Als mensen rijkelijk door God worden gezegend, merkt hun omgeving dat op. Isaak wordt niet alleen in de veeteelt door God gezegend, ook in de landbouw, in het zaaien, oogst hij 'honderdvoudig'. In het kader van de gelijkenis van Jezus over het zaad op de akker duidt dat op een 'maximale' opbrengst.

De Filistijnen worden jaloers. Abimelek ziet problemen op hem af komen. Daarom zegt hij tegen Isaak: U kunt maar beter bij ons weggaan, u bent veel te machtig voor ons geworden (Gen.26:16).

De zegen van de Heer maakt rijk

Isaak had niet weg hoeven te gaan, maar toch doet hij het. Hij trekt weg. Hij weet dat niet de plaats waar hij woont hem rijk maakt, maar dat de Heer hem zegent. En als hij dan naar een andere plaats moet trekken vanwege de vijandschap en jaloezie van de Filistijnen in het land Gerar, maar zelf in diepe gemeenschap mét en afhankelijkheid van de Heer blijft leven, zal de zegen van de Heer zijn deel blijven. Isaak vertrouwt op zijn God en mijdt de strijd. Hij zoekt het duel niet op. Hij gaat de onderste weg, en dat is - in geestelijke zin - niet de weg van de minste weerstand. De zegen zal hem volgen als hij maar bij de Heer blijft.

De vijand gooit de putten dicht

En dan blijkt - hoewel hij bij de stad wegtrekt en meer de vallei ingaat - dat die Filistijnen hem eigenlijk al een stap 'voor' zijn geweest: alle putten die door zijn vader zijn gegraven tijdens het rondtrekken door dit gebied en waar Abraham recht op had - zoals was afgesproken met de koning van toen - zijn door de Filistijnen dicht gegoooid. Is dat pesterij? Misschien. Wellicht hoopten ze dat Isaak daardoor verder bij hen vandaan zou gaan. Het is in ieder geval een openlijke schending van het verbond dat de koning van Gerar met Abraham heeft gesloten. Misschien zullen de Filistijnen wel gedacht hebben: die man is toch al dood...

Isaak heropent die bronnen

Wat doet Isaak? Gaat hij verhaal halen bij Abimelek en strijd voeren tegen de Filistijnen? Nee, hij graaft die putten gewoon weer open. Isaak trekt zich van die tegenstand van de Filistijnen niets aan en gaat gewoon door met zijn leven. Hij geeft al die bronnen, al die putten, dezelfde namen. En zó herinnert hij de mensen uit die streek aan de rechten die hij heeft. Hij blaast die rechten opnieuw leven in. Hij vestigt de rechten op die putten door ze opnieuw open te graven. De Filistijnen zien het gebeuren en ze laten hem een tijdje begaan.

Een bron met stromend water

En dan vindt Isaak een put met *levend* water, dat wil zeggen: een bron met stromend water. *Genesis 26:19 – Daarna groeven de knechten van Isaak in het dal en vonden daar een put met levend water. Toen twistten de herders van Gerar met de herders van Isaak en zeiden: Dit water is van ons. En hij gaf aan die put de naam Esek, omdat zij met hem getwist hadden.*

Een bron blijft altijd fris, stromend water geven, zelfs in tijden van droogte. Zulke bronnen - waarvan het water nooit teleurstelt - zijn heel belangrijk in het leven van herders met schapen. Ook voor landbouwers, want die hebben water nodig om te kunnen zaaien en de grond te kunnen bewerken. Zo'n bron met 'levend water' is daarom veel meer waard dan een gewone waterput. En omdat die bron in het land van de Filistijnen ligt, maken de herders van Gerar er aanspraak op. Isaak heeft hem dan wel gegraven, maar zij vinden: die put ligt in ons land, dat water is van ons!

Isaak blijft vredelievend

Neemt Isaak de strijd tegen die herders op? Nee, hij laat ze begaan. Hij wil geen strijd; hij trekt zich terug. Hij noemt die put, die bron, Esek, dat betekent twist. Hij trekt verder, maar bij de volgende put gebeurt het weer. Ook daar leggen de Filistijnen beslag op. Isaak

noemt die put dan Sitna, dat wil zeggen: strijd, tegenwerking. Ook nu gaat hij de confrontatie niet aan.

Dit is typerend voor Isaak. Hij is een rustige, vredelievende man. Ik denk wel dat hij steeds weer het overleg met zijn God heeft gezocht en van daaruit alles heeft overgegeven aan Hem die rechtvaardig oordeelt (1Pe.2:23). Hij is verder gegaan: Heer, *U* zegent mij, ik ben niet afhankelijk van de plaats, niet afhankelijk van een bron, ik ben afhankelijk van *U*. En *U* zult mij steeds weer opnieuw levend water geven.

Rechobot

En inderdaad, na enige tijd vindt Isaak wéér zo'n bron. Wonderlijk! Over die bron ontstaat geen moeite meer. Die bron noemt hij Rechobot: ruimte, verlossing. Hier ervaart hij de ruimte, in het vinden van deze bron ervaart hij Gods verlossing. We zullen weer vruchtbaar zijn. Hij looft de naam van zijn God. God zorgt, loof de Heer, mijn ziel!

De Heer vernieuwt zijn belofte

Even later trekt Isaak nog verder naar het zuiden. Dat lezen we in Genesis 26:23 – *En hij trok vandaar op naar Berseba. En de Here verscheen hem in die nacht en zei: Ik ben de God van uw vader Abraham; vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal u zegenen en uw nageslacht vermenigvuldigen ter wille van mijn knecht Abraham. Toen bouwde hij daar een altaar en riep de naam des Heren aan. Hij spande daar zijn tent, en de knechten van Isaak groeven daar een put.*

Isaak trekt naar Berseba, naar de plaats waar Abraham ook heeft gewoond. En daar verschijnt de Heer aan hem, dit keer in de nacht. Om hem te versterken na alle moeite, na alle twist, na alle tegenstand rondom dat gedoe met die waterputten. De Heer heeft hem ruimte gegeven, nieuwe mogelijkheden voor hem geopend en God spreek hem aan. Hij vernieuwt zijn belofte: Isaak, wees niet bang, vrees niet, hoe vijandig mensen ook kunnen zijn, Ik ben met je. Evenals Ik bij je vader was. Isaak hoort het en beleeft het. Hij sterkt zich in zijn God. Hij richt een altaar op en roept zijn God aan. Hij blijft daar wonen en zet zijn knechten aan het werk om ook daar naar water te gaan graven. Waar zijn vader heeft gewoond, moeten putten zijn. Bij Berseba moet er een bron zijn.

Abimelek komt op bezoek

Na verloop van tijd komt Abimelek bij Isaak op bezoek, de koning die hem uit Gerar heeft weggestuurd. Net als destijds bij het bezoek aan Abraham heeft ook deze Abimelek een legeroverste bij zich, Pikol. Dat betekent

‘sterke’. Het kan een titel zijn van een legeroverste, een aanduiding voor een functie. Er ontstaat een gesprek. Isaak verbaast zich: eerst stuur je me weg en nu kom je me opzoeken, hoe dat zo?

Abimelek heeft gezien dat God Isaak zegent, waar hij zich ook bevindt. Iedere keer blijkt de God des hemels, de God van zijn vader Abraham, met Isaak te zijn. Abimelek denkt: met zo’n man moet ik op goede voet staan, dat heeft de Abimelek vóór mij gedaan, dat zal ik nu ook doen.

Wat doet Isaak? Hij weet dat God hem heeft gezegend en tot zegen wil stellen. Door Gods belofte aangaande zijn vader en hem zullen alle volken der aarde gezegend worden. Zal hij dan deze man die na alles wat er is gebeurd opnieuw contact met hem zoekt, de zegen onthouden? Nee. Hij onthaalt Abimelek en Pikol en sluit een verbond met hen.

Isaak staat niet op zijn rechten

Toen de vorige Abimelek bij Abraham op bezoek kwam, zette Abraham gelijk een paar dingen recht. Isaak doet dat niet. Hij rakelt het gebeuren met de putten van zijn vader niet op. Hij had rechten op die putten en die rechten zijn door de Filistijnen met voeten getreden. Abimelek begint er niet over, Isaak laat het liggen.

Abimelek en Pikol gaan weg, ze hebben lekker gegeten, ze zijn onthaald, ze hebben een verbond gesloten.

Bron van God

Hoe mooi is het dan dat de knechten van Isaak op diezelfde dag een nieuwe bron vinden en dat aan Isaak komen vertellen. Alsnog een bron met levend water voor Isaak. Daar heeft hij geen recht op verkregen door te onderhandelen met Abimelek. Deze bron heeft hij rechtstreeks uit handen van God gekregen. En zo kan het dus ook.

In heilzaam overleg

Is dan wat Abraham destijds deed *niet* goed en wat Isaak nu doet *wel* goed? Of andersom? In overleg met de Heer deden ze allebei wat op dat moment goed was. Daardoor ontvangen beiden leiding en zegen van God. Gelukkig dat niet alles volgens vaste regels en patronen afgehandeld moet worden. Als je in een lastige situatie terecht komt, hoef je niet op zoek te gaan naar hoe anderen dat hebben gedaan, en wat er toen is gebeurd. Zo werkt God niet. Isaak zou best hetzelfde hebben kunnen doen als zijn vader destijds, maar hij doet het anders, en dat doet hij *eveneens* in overleg met zijn God. Ook hij krijgt zo’n waterput in handen, notabene op de dag van het verbond. Waarschijnlijk is het de put waar

in vers 25 al melding van wordt gemaakt. Er staat dat de knechten van Isaak op zoek gaan naar waterputten en nadat ze die hebben gevonden keren ze terug. Op de dag dat het verbond wordt gesloten zijn ze terug bij Isaak. Ik denk dat het een knipoog van de Heer is geweest: Isaak, je hebt het goed gedaan!

De bron Seba

Zou het dezelfde bron zijn geweest als die van Abraham? Dat zou natuurlijk kunnen. Maar de meeste bijbelcommentatoren denken dat het een bron is die daar dichtbij lag. Nog steeds liggen er in Berseba twee bronnen heel dicht bij elkaar met helder, stromend, borrelend water. Isaak geeft de bron wel dezelfde naam: Seba, dat betekent zeven. In het Hebreeuws is het werkwoord ‘zweren’ daarvan afgeleid. Zoals zijn vader die plaats noemde, zo noemt Isaak hem. Mooi is dit.

God zegent vader en zoon

Ik vind het heel mooi dat zowel de vader als de zoon op geheel eigen wijze dingen mogen aanpakken en dingen mogen doen. Ze verschillen in karakter, maar worden op dezelfde wijze door God begenadigd en gezegend, tegemoet getreden en in leven gehouden. Zo zijn ze beiden tot zegen zijn voor mensen rondom.

Het huwelijk van Esau

Genesis 26 eindigt met het huwelijk van Esau: *Toen Esau veertig jaar oud geworden was, nam hij tot vrouw Jehudit, dochter van de Hethiet Beëri, en Basemat, dochter van de Hethiet Elon. En zij waren een kwelling des geestes voor Isaak en voor Rebekka* (Gen.26:34-35).

Esau is inmiddels veertig jaar en gaat trouwen. Ook Isaak was veertig jaar toen hij met Rebekka trouwde. Maar het trouwen van Isaak heeft een geheel andere voorgeschiedenis dan het trouwen van Esau. Abraham laat Eliëzer uitgaan om een vrouw voor Isaak te zoeken, een vrouw uit zijn eigen geslacht. Het vindt plaats onder goddelijke leiding. Isaak krijgt de vrouw die God voor hem bedoelt. Een prachtig stel, Isaak en Rebekka.

Esau is ook veertig. Hij denkt: ik wil nu ook wel eens trouwen en hij neemt er gelijk twee. Geen vrouwen uit ‘eigen kring’, maar twee Kanaänitische vrouwen. Waar Abraham Isaak voor wilde bewaren, zal Isaak Esau ook voor hebben willen bewaren. Maar Esau is daar niet ontvankelijk voor, hij blijft daar onverschillig onder: ik neem er twee, Judith en Basemat. Hij zoekt en vindt ze niet onder leiding van God; hij neemt ze buiten God om en trouwt op hetzelfde moment met hen.

Herkenbaar

Daarmee volgt Esau het spoor van Lamech. Daarin zie je dezelfde geest werken die in het geslacht van Kaïn werkte en in Lamech zo'n 'hoogtepunt' heeft weten te bereiken. Die geest is bezig om Esau los te maken van de lijn van zijn vaders. Van de lijn die God met het volk van Abraham en Isaak wil gaan. En die God dus ook met Jakob en Esau wil gaan. Die onverschillige, goddeloze geest is bezig om Esau los te wrikken. Herkenbaar!

Kwelling

Esau doet zijn ouders daarmee veel verdriet. Zijn beide vrouwen zijn een kwelling, een bron van voortdurende ergernis voor Isaak en Rebekka. Esau trekt zich er niets van aan. Hij neemt *later* zelfs nog een derde vrouw (Gen.28:9). Hij gaat dan naar Ismaël en trouwt met een van zijn dochters, Machalat. Daarmee wil hij voor zijn vader Isaak iets goed maken, maar hij begrijpt het echt niet meer, hij is het spoor bijster.

In deze lastige situatie begint hoofdstuk 27. Esau is getrouwd en daardoor misschien nog minder thuis dan eerst. Hij woont met zijn twee vrouwen waarschijnlijk buiten het kamp van zijn ouders, maar nog wel in de buurt. En Jakob is nog niet gehuwd; hij woont nog bij zijn ouders.

Zegen en bedrog

Isaak wordt steeds ouder; hij is inmiddels al ruim boven de honderd jaar. En dan volgt het wonderlijke verhaal waarin Jakob aan Esau de zegen onttrekt. Een verhaal vol van list en bedrog vanwege die zegen, en vol van fouten en zonden van Isaak en Rebekka, van Esau en Jakob. Satan valt het hele gezin aan. Het is een wonder van God dat de zegen nog bij de juiste persoon terecht komt en het plan van God doorgang kan vinden.

Isaak is op zijn hoge leeftijd bijna blind geworden. Hij voelt dat zijn krachten afnemen en vermoedt dat hij binnenkort gaat sterven. Zoals gebruikelijk geef je dan je zonen een zegen. En daarom neemt hij maatregelen. Gaat Isaak dan al sterven? Als Jakob enige tijd later moet vluchten is Isaak honderdzevenendertig jaar oud. Dit verhaal speelt zich dus vóór die tijd af. Wanneer is Isaak gestorven? Als hij honderdtachtig jaar is. Zijn vermoeden is dus niet juist geweest. Deze maatregelen van Isaak waren dus een beetje 'voorbarig'.

Eigenmachtige plannen

Isaak nodigt Esau uit om de zegen te ontvangen. Daarmee begint dit verhaal. Weet hij dan niet dat de goddelijke lijn zich door Jakob heen zal voortzetten?

Jakob is toch de drager is van de belofte? Dat moet Isaak geweten hebben, maar toch nodigt hij Esau uit: Ga jij eens een lekker stukje wild schieten en maak eens een lekkere maaltijd voor mij klaar, want ik wil jou zegenen. Ik denk dat mijn sterven nabij is.

Rebekka hoort het. En wat doet ze? Gaat ze ook *nu* de Heer raadplegen net zoals toen de twee jongens in haar schoot tegen elkaar stootten? Nee. Gaat ze bidden? Nee. Gaat ze met Isaak praten om hem aan de woorden van de Heer te herinneren die toen, in die tijd van haar zwangerschap, tot haar gesproken zijn? Nee, ook niet. Ze gaat met Jakob praten en een list verzinnen.

List en bedrog

Rebekka gaat op dit moment zelfs zó ver dat ze bereid is om een mogelijke vloek die over Jakob zou komen als het bedrog zou uitkomen, op zich te nemen: uw vloek zij op mij. Isaak en Rebekka weten allebei wat God heeft gezegd en wat Hij bedoelt, maar ze gaan allebei een eigen weg. Zonder in dat 'heilzame overleg' met de Heer en met elkaar te treden. Rebekka gaat voor God uit, ze denkt Hem een handje te moeten helpen. Als je zo denkt, ga je tegen God in. Dan ben je niet bedacht op de dingen van God, maar op de dingen van mensen. Dan denk je niet vanuit de hemel, maar vanuit de aarde - vanuit de geest die op aarde heerst - en krijgt de vijand grip op je. Jezus brengt dat later duidelijk onder woorden (Mat.16:23).

Gevaarlijk plan

Jakob ziet het plan van Rebekka niet zitten: hij is bang dat die list uit zal komen. Gaat hij tegen zijn moeder in? Wijst hij haar op woorden en beloften van God? Nee, dat doet hij niet. Hij duidt wel het gevaar aan, maar niet de zonde die ermee gepaard gaat. Hij is bang voor het risico, maar niet voor de zonde die in deze handelswijze wordt begaan. Jakob gaat mee in het bedrog. Ook hij kan niet wachten op God, niet vertrouwen op God. Hij had niet naar zijn moeder moeten luisteren, maar naar de Heer. Hij zou God meer gehoorzaam moeten zijn dan mensen (Hand.5:29).

En Esau? Hij vindt het best zo, hij is al op weg. Denkt hij dan niet meer aan wat er jaren geleden gebeurd is met die 'rode soep'? Esau had tegen Isaak kunnen zeggen: er is tussen Jakob en mij iets voorgevallen waar we het over moeten hebben. Nee, hij walst daar overheen.

Leugens stapelen zich op

Jakob gaat 'verkleed' de tent van Isaak binnen. Wie ben jij, vraagt Isaak, ben jij Esau? Ja, vader, zegt Jakob, ik ben

Esau. Isaak ruikt de lucht van Esau, voelt de handen van Esau, maar hoort de stem van Jakob. Isaak is er niet gerust op. Hoe komt het dat je zo snel terug bent? De Heer heeft me geholpen in het veld... Als de leugen eenmaal begint, komt er vaak een leugentje bij. En die is dan vaak nog groter dan de eerste. Zeker als het vuur je aan de schenen wordt gelegd. Isaak wordt voor de gek gehouden. Met succes. Isaak denkt: het zal wel...

Verraad

Op een gegeven moment zegt Isaak: Kom dichterbij jongen en kus me. Dat moet je dan toch wel durven hè. Eerst tot tweemaal toe zeggen: ik ben Esau. En dan nog die kus. Dat is gewoon verraad. Jakob doet het. Isaak laat zich overtuigen. Wat een kans heeft Jakob gehad om het bedrog te stoppen. Bij het binnenkomen in de tent, met de vragen van zijn vader... Jakob volhardt op de verkeerde weg.

Zegen

En toch ontvangt hij de zegen. Hoe kan dat? Blijkbaar kan God te midden van alles toch een weg vinden om zijn plan met Abrahams nageslacht voort te zetten.

Isaak geeft Esau een verkeerde opdracht en laat zich door Jakob bedriegen. Hij laat zich overtuigen door een luchtje en wat geitenvelletjes, hij laat zich kussen door een zoon die zegt dat hij een ander is. Wat een toestand!

Maar hoe mooi: zodra Isaak gaat zegenen is hij weer helemaal 'Isaak' en spreekt hij woorden als van God. *Genesis 27:27 – God zal u geven van de dauw des hemels en van de vette streken der aarde, en overvloed van koren en most. Volken zullen u dienen, en natiën zich voor u neerwerpen; wees heerser over uw broederen, en de zonen uwer moeder zullen zich voor u neerbuigen. Wie u vervloekt, zij vervloekt, en wie u zegent, zij gezegend.*

Werking van God

Dit is geen zegen voor een jager als Esau. Dit is een zegen voor een landbouwer, voor een man die van de schapen houdt: voor een man als Jakob. In deze uiterst merkwaardige situatie geeft Isaak - vol geloof in zijn God - precies de woorden door die God bedoelt. Door dit gebeuren wordt Isaak een geloofsheld genoemd.

Hebreeën 11:20 - Door het geloof heeft Isaak aan Jakob en Esau zijn zegen gegeven, ook voor de toekomst.

Isaak spreekt hier vanuit de werkelijkheid van Gods koninkrijk. Zelfs in deze verwarrende situatie, waarin de

vijand zich bij alle betrokkenen aandient, wordt de zegen van de Heer met de juiste inhoud over de juiste persoon uitgesproken. Daar houdt God zijn hand over! Isaak functioneert hierin als een man van God: hij doet wat hij van Godswege mag doen. Ondanks zwakheden en tekortkomingen geeft hij de zegen aan Jakob. Daardoor mag Isaak tot de geloofsgetuigen gerekend worden.

Jakob ontvangt de zegen met een kloppend hart. Ik vermoed dat hij daarna snel opstaat en bij Isaak weg gaat.

Esau komt terug

Jakob is nog maar nauwelijks buiten of daar komt Esau al aan. Hij gaat direct het gerecht voor zijn vader klaar maken. Daarna gaat hij de tent van Isaak binnen en zegt: Vader, hier ben ik. Isaak schrikt geweldig. Opeens weet hij wat er aan de hand is. Hij is bedrogen. Jongen, wie ben jij? Ik ben Esau. Wie was dan degene die hier zo-even nog stond? Esau schreeuwt met een luide bittere schreeuw, hij huilt, hij baalt en smeekt zijn vader: Zegen mij, zegen ook mij, vader.

Genesis 27:35 – Toen zei Isaak: Uw broeder is met bedrog gekomen en heeft uw zegen weggenomen. En Esau zei: Noemt men hem niet terecht Jakob, omdat hij mij nu al tweemaal bedrogen heeft? Mijn eerstgeboorterecht heeft hij weggenomen, en zie, nu heeft hij mijn zegen weggenomen.

Geen berouw

Esau herinnert zich dus wel degelijk wat eerder is voorgevallen. Natuurlijk weet hij nog dat hij op dat moment het eerstgeboorterecht heeft veracht. Hij zoekt wanhopig naar mogelijkheden om de zaak recht te trekken, maar toont geen berouw van zijn zonde.

Hebreeën 12:16 – Laat niemand een hoereerder zijn, of onverschillig als Esau, die voor één spijs zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want jij weet, dat hij later, toen hij (toch) de zegen wilde erven, afgewezen werd, want toen vond hij geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht.

Let op voor die geest, zegt de Hebreeënschrijver, want je weet dat Esau later, toen hij toch de zegen wilde erven, afgewezen werd. Esau vindt in zijn hart geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zoekt. Hij is onverschillig: hij baalt niet van de zonde die hij heeft bedreven, maar van de *consequenties* daarvan. Hij is woest, hij accepteert het niet, dit wil hij niet. En daarom is er voor Esau geen oplossing, is er voor hem

geen vergeving. De vergeving 'werkt' in zulke situaties niet. Daar kunnen we veel uit leren...

Wat zie je dat toch vaak in de wereld, misschien zelfs in je eigen leven. Er is iets gebeurd dat nare gevolgen en vervelende consequenties heeft. En waar wordt dan vaak de aandacht op gericht? Op die *consequenties*. Je wilt de gevolgen wegwerken. Zonder over de daad zelf, de *oorzaak* na te denken en daar wat aan te doen. Gedane zaken nemen geen keer, zou je kunnen zeggen. Ja, maar daar gaat het met 'berouw' en 'vergeving' nu net wél om.

Vergeving na berouw

Bij vergeving en berouw gaat het niet over de gevolgen, maar over de daden. Als er oprecht berouw is kunnen je verkeerde daden, je zonden, je worden vergeven. Als er werkelijk berouw is over je daden, kom je tot inkeer, tot bekering. Dan belijdt je je zonde en houd je niets achter. Dan mag je de vergeving van zonden in je hart ontvangen.

Zijn de gevolgen dan gelijk opgelost? Nee, maar juist als je vergeving van je (verkeerde) daden hebt ontvangen, kun je de consequenties van die daden aanvaarden. Daar kun je dan met een hart, waarin God werkzaam is, doorheen. Ook al is er misschien iets onherstelbaars gebeurd. Je kunt dat dan aanvaarden, de gevolgen ervan dragen. Omdat je weet dat je daad vergeven is.

Niet omdraaien

Maar wanneer het berouw en de wroeging zich slechts richt op de nare gevolgen in plaats van op verkeerde daad wordt de zaak omgedraaid en werkt de vergeving niet. Dan kun je die gevolgen niet aanvaarden en kom je er niet doorheen. Je blijft je er dan tegen verzetten, omdat je de oorzaak niet bij jezelf zoekt, maar bij de ander: er is je wat 'aangedaan'. Je eigen aandeel - ook al is het ook maar een klein deel - blijft dan onder de oppervlakte. En zo lang dat zo blijft, kun je schreeuwen, bitter wenen, een weg zoeken naar een oplossing, maar die vind je dan niet. Je raakt verongelijkt, je wordt haatdragend. Esau gaat *wrok* koesteren tegen Jakob; we komen daar de volgende keer op terug.

Vergeving

Je kunt dit ook bij jezelf tegenkomen: waar heb ik het nou zo moeilijk mee, met de *gevolgen* van mijn daden of met de daden *zelf*. Ga terug naar de daad en vraag daar vergeving voor. Onafhankelijk van de gevolgen; misschien kunnen ze opgelost worden, misschien ook

niet. Daar gaat het eigenlijk niet om. Belangrijk is dat je vergeving ontvangt in je hart. En daar is besef en erkenning van je zonden voor nodig en echt berouw. Dan kun je je zonden belijden en er vergeving voor vragen. Heer, ik heb het verkeerd gedaan, hier sta ik, vergeef mij, neem mij weer op in uw koninkrijk. Doe mij uw heil ervaren en geef mij kracht om de situatie zoals die nu is te aanvaarden en er doorheen te gaan. Dat is geestelijk reageren, vanuit Gods Geest reageren.

Fundamenteel

Als je anderen de schuld geeft, verongelijkt raakt, de situatie niet kunt verwerken en ermee bezig blijft (of mee bezig wordt gehouden) heb je te maken met een geest die ook in Esau heeft gewerkt. En als de vergeving niet beleefd wordt, dan kun je 'alles' weten van het volle evangelie, maar dan werkt er 'niets', want daar begint het mee. Vergeving van zonden is fundamenteel in het evangelie van Jezus Christus. Ook als je al wat langer meegaat in het evangelie, blijft die vergeving van groot belang. Dat kunnen we nooit achter ons laten: het is de basis voor iedere stap verder op de weg omhoog. We maken nog fouten en die moeten we onder ogen zien.

De geest van weerspannigheid: Belial

Het gebergte van Esau - het leger van weerspannige geesten onder aanvoering van Belial - wil de vergeving van zonden in levens van mensen tegenhouden en daarmee alles blokkeren wat God aan mensen wil geven en in mensen wil bewerken. God heeft ook Esau willen zegenen en hem volledig bij zijn plan willen betrekken. Maar Esau laat zich door andere geesten leiden. Obadja duidt die occult weerspannige geesten daarom met deze naam aan (1:21).

Wrok en bitterheid

Deze geesten bewerken wrok, bitterheid, verharding en een verdergaande onverschilligheid ten aanzien van Gods woorden en beloften: die doen je op een gegeven moment 'niets' meer. Zij laten in je hart bittere wortels opschieten die verwarring stichten (Heb.12:15). Zie in wat deze geesten in mensen willen bewerken. Ze laten in het verhaal over Esau hun 'visitekaartje' achter. Wanneer je bij het bestijgen van de berg Sion de werking van deze geesten gaat onderscheiden, kun je over hen gericht gaan oefenen, zegt Obadja. Dat geeft verlossing op basis van vergeving. Dat bewerkt heil en zegen in je leven!

Wat blijft er voor Esau over?

Krijgt Esau dan helemaal niets? Isaak geeft hem nog een aantal woorden mee: *Genesis 27:39 – Zie, ver van de vette streken der aarde zal uw woonplaats zijn, en zonder dauw des hemels van boven. Maar van uw zwaard zult gij leven en uw broeder zult gij dienen. En het zal geschieden, wanneer gij u krachtig inspant, dat gij zijn juk van uw hals zult afrukken.*

Dit zijn profetische woorden. En dit is ook precies wat er is gebeurd. Edom - het land waar Esau met zijn nageslacht is gaan wonen - is lange tijd onderworpen geweest aan Israël. Saul heeft Edom overwonnen, David heeft het onderworpen. Maar de strijd tussen Israël en Edom is doorgegaan. Uiteindelijk is Edom onafhankelijk geworden.

Wat een voorbeeld is deze geschiedenis voor ons allemaal, ook voor vandaag. (*wordt vervolgd*).

LIEDEREN om te luisteren en mee te zingen

Door Henk Verbeek

Binnenkort vieren we het Pinksterfeest. Voor de mens die Jezus wil volgen is Gods Geest door Jezus aan ons gegeven. Daardoor kunnen we onze geestelijke zintuigen gebruiken. Het is een gave die niet alleen voor ons is, maar voor een ieder die in Hem gelooft: *'En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik van mijn Geest zal uitstorten op alles wat leeft'* (Hand.2:17).

In de volgende Kapelklankenliederen wordt meer duidelijk hoe de heilige Geest werkt en uitwerkt (persoonlijk én voor de gemeente). Ik heb er enkele regels uit geciteerd:

[Lied 90](#) (Hij maakt mij sterk) - God ondersteunt mij door Zijn Geest, Hij leidt mij tot volkomenheid.

[Lied 124](#) (Het onvergankelijke woord) - Die bevrijdt en ons geneest in de kracht van heil'ge Geest.

[Lied 133](#) (Machtige Geest van God) - Mijn Geest, vol van kracht, onbeperkt in macht, zal in u zijn - dan blijft uw hart rein, uw geest volkomen vrij. Slechts de Geest des Heren schenkt ons 't ware godsbesef - Uw Geest die verlicht, biedt ons vergezicht op heerlijkheid - vormt ons naar Uw beeld - hemels zijn de talen die U menigvuldig geeft -dank voor Uw Geest die ons heft tot Sions top.

[Lied 196](#) (De gave des Geestes) - Uw heil'ge Geest, rijk aan gaven, vol van krachten en liefde Gods.

[Koor 53](#) (Wand'len in de Geest) - De liefde van God die ons dagelijks doet groeien in de Geest - als we doorgaan met te wand'len in de Geest.

DE DAAD BIJ HET WOORD

DE BEDIENING VAN HET DIENEN

Door Pieter van Berkel

Leven naar Gods wil is ook dienen

Als we het hebben over dienen, denken veel mensen aan 'een onderdanige rol hebben' ten opzichte van een meerdere. In de context van het volgen van Jezus is dit precies andersom.

Hoe? Dat wordt zichtbaar verderop in deze bijdrage.

- Waarom dienen en waarom is dit zo belangrijk in en voor het leven van christenen?
- Wordt het dienen daadwerkelijk gepraktiseerd of is dit een bijzaak in ons leven?
- Dienen we als het ons uitkomt of is onze hartsgesteldheid ook *gericht* op dienen?

We prediken *zoonschap*! Dat is de 'rode draad' in ons evangelie van het Koninkrijk der hemelen naar het voorbeeld van Jezus. We prediken priesterschap naar het voorbeeld van onze leermeester. *Maar wat betekent dat dienen dan eigenlijk in de praktijk van ons dagelijks leven?* Vinden we dit belangrijk? En...is *dit dienen* naast onze kennis die we hebben en deze leren omzetten in praktijk ook "een wezenlijk deel" van ons geloofsleven?

In mijn vorige bijdragen heb ik ook aangegeven, dat ons leven een *afspiegeling* moet worden van Jezus. Dit... door onze *persoonlijke heiliging* na te jagen, iedere dag en niet alleen op zondag.

"Dienen" zou een een wezenlijk onderdeel van ons geestelijk, maar ook van ons natuurlijk leven moeten zijn/worden. Omdat dit mijn hart heeft en wij dit hier bij ons ook praktiseren, wil ik heel graag mijn hart hierover delen met de lezer.

Ik ben ervan overtuigd, dat jagen naar zoonschap niet zonder het dienen kan. Het één sluit het andere niet uit. Verderop komt dat tot uitdrukking in het voorbeeld dat Jezus is en geeft aan Zijn volgelingen.

Elkaar de voeten wassen...

Uitgangstekst is: Johannes 13:15 waar Jezus zegt: *'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 'Jullie*

zeggen altijd “Meester” en “Heer” tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

Door heel het leven van Jezus zien we een consistente lijn waar Jezus “dienstbaarheid en nederigheid” laat zien. Het feit, dat Hij zich offerde voor ons is daar een groot voorbeeld van. In Zijn leven hier op aarde en ook nu, zijn bewogenheid en liefde basiskenmerken van Zijn karakter. Hij lijkt op Zijn Vader die diezelfde bewogenheid en liefde heeft voor alle mensen. Hij werd vernederd en vertrapt om mijn geestelijk leven te redden uit de klauwen van de geestelijke dood.

Het is voor mij persoonlijk heel belangrijk dit te blijven beseffen en mij te realiseren welke genade mij ten deel is gevallen door het offer wat Hij voor mij bracht. Veel christenen zeggen ‘we moeten niet stil blijven staan bij het kruis’, nee, we moeten verder. Dat is ook zo. Maar in *dat* verder gaan blijf ik te allen tijde mij met dankbaarheid realiseren, dat mijn verder gaan gebaseerd is op die genade en onuitsprekelijke liefde van God voor mij!

Ik moedig iedere lezer aan dit te blijven vasthouden en dagelijks te bedenken.

Een leider is een dienaar en een dienaar is een leider

Wees daarom een leider in en van je persoonlijk leven en praktiseer dat zoonschap op jouw eigen niveau. Dit kan alleen als je je onderwerpt aan leiding van Gods Geest. Daar hoort het praktiseren en uitdragen van die liefde en bewogenheid voor alle mensen om je heen integraal bij. Dan ben je een dienaar in de tempel van de Heer.

Deze beide opdrachten van de Heer moeten de dragers zijn/worden van ons persoonlijk leven. Het één sluit het andere niet uit.

Dan ben je een leider onder de leiding van Jezus in jouw eigen leven. Niet alleen geleid door je gevoel, maar geleid door de heilige Geest die ook in Jezus is; waardoor er een gezonde balans ontstaat. En... zo doende kun je die liefde en bewogenheid voor je naaste omzetten in daden. Het wordt dan je hartsgesteldheid. Laten, we die liefde en bewogenheid nog meer praktiseren in eigen gemeente en natuurlijk ook daar buiten. En dit te doen zonder aanzien des persoons, ook al heb je het gevoel, dat het soms niet overkomt bij mensen. Stop niet, maar ga door en houd vol. Door de kracht van de Geest zal er verandering komen in mensen en.... dat zal zijn uitwerking hebben. Allereerst in jezelf, want je groeit hierdoor dichterbij God toe.

Nederigheid: de ander belangrijker dan je zelf

In de praktijk betekent dit: *aandacht* hebben voor elkaar met als motief het behoud, de bevrijding, en bemoediging voor alle broeders en zusters om je heen. Gericht zijn op je eigen herstel, maar tevens op het herstel en bevrijding van je naaste. Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar ***acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan je zelf*** - Filippienzen 2:3.

Als we dit leren praktiseren wordt dit zichtbaar in je eigen leven en daarmee ook in je eigen gemeente. Vaak hebben we de neiging om gericht te zijn op wat nog niet goed is in de mensen om je heen. Als je gericht blijft op dingen die niet goed gaan, kom je in een negatieve spiraal naar beneden terecht en zal er geen opbouw zijn, maar afbraak.

Maar laten we elkaar nog meer aansporen door bewust gericht zijn op wat wel al goed gaat in jezelf en de mensen om je heen. Dat resulteert in opbouw en diepere naastenliefde.

De voetwassing in deze context: symboliseert nederigheid, dienstbaarheid en reiniging

Toen de Jezus zijn kleren afgelegd had, omgordde Hij zich met een linnen doek. Linnen klederen in de Bijbel zijn een uitbeelding van heilige klederen namelijk de ***klederen des heils*** - Jesaja 61:10. Maar in dit geval ging het om een doek, een ‘*lention*’ (grieks) die gebruikt werd door knechten om hun werk te doen en voeten te reinigen. Jezus beeldde hiermee uit dat Hij zich als dienstknecht opstelde ten opzichte van Zijn discipelen en de mensheid. Het voetwassen in deze context symboliseert hier nederigheid, dienstbaarheid en reiniging door het bloed van het Lam voor een ieder die Hem aanroept en in Hem gelooft. In mijn vorige bijdrage heb ik geschreven, dat wij onszelf moeten reinigen en heiligen om zo doende in de nabijheid van God te kunnen zijn. Maar wij moeten ons *óók* reinigen en heiligen *ten behoeve van* onze naaste. Opdat hij/zij ook in de nabijheid (het hart van God) kunnen zijn. Dat is het voetwassen van onze naaste. Dit kan je alleen als je je nederig en dienstbaar opstelt, zoals Jezus dat deed. In de wereld is nederigheid een teken van zwakte en word je als een verliezer gezien en uitgelachen. Maar door nederig van hart te zijn en je onbaatzuchtig op te stellen voor je naaste, zal God je verhogen - 1 Petrus 5:6.

Omzien naar elkaar in diepe liefde en bewogenheid

Op die manier voeg je de daad bij het woord. Hier bij ons (op de Filipijnen) wordt dit niet gepredikt. Men is er

in veel gevallen voor zichzelf en eigen belang. Als het MIJ maar goed gaat. “De naaste” is een ver-van- mijn-bed-show voor velen, helaas. Veel christenen leven hun eigen leven, ook hun kerkelijk leventje en er is weinig begrip en zorg voor die ander. Het resultaat is dat mensen kil en koud zijn. De warmte is verdwenen. Daarom voelen velen zich alleen en onbegrepen en vinden geen liefde onder elkaar, maar ondervinden wel kritiek. Haast niet voor te stellen, omdat Gods Woord daar toch heel duidelijk over is. Daarom breng ik die boodschap van het Koninkrijk der hemelen waar ook die zorg voor de ander en naastenliefde een wezenlijk onderdeel van zijn.

Wat heb je aan een boodschap als je honger hebt? Wij geven ze eerst te eten net zoals Jezus dat deed. Zie de spijziging van de 5000 - Johannes 6:1-15. Je krijgt dan een open oor. Dit honger hebben zal misschien in Nederland niet spelen, maar jullie begrijpen - denk ik wel - waar het hier om gaat.

Wat heb je aan een boodschap met mooie woorden als je je eenzaam voelt en je geen positieve aandacht krijgt van andere gelovigen?

Misschien herkennen de lezers dit ook wel in Nederland. Ik kan mij niet voorstellen, dat dit alleen hier bij ons in de Filipijnen zo is. De wereld is *individualistisch* en ik merk, dat deze trend ook in de afgelopen decennia in gemeenten is binnengeslopen. Daarom schrijf ik erover om elkaar aan te sporen en aan te moedigen naar het voorbeeld en opdracht van Jezus, om de daad bij het woord te voegen en... om te zien naar elkaar met een intense liefde en bewogenheid en... te bidden voor elkaar met onuitsprekelijke verzuchtingen. Dit is de opdracht die Jezus heel duidelijk aan ons geeft.

Voetwassen van anderen

Dat is een wezenlijk onderdeel van het in praktijk brengen van jouw persoonlijke zoonschap en priesterschap.

Jezus zegt: ‘Handel zoals ik handel en waak er voor *jezelf* niet te verhogen’, maar neem ook zoals Ik de gestalte van een dienstknecht aan. Dat is de nederigheid tonen die Jezus ook toonde naar alle mensen. Dan maak je je zelf geen ‘deurmatje’, maar door die houding aan te nemen terwille van Gods schepping - de mens - word je *verhoogd* door God. Dat betekent: verdere groei naar geestelijke volwassenheid.

Zijn wij bereid dat voorbeeld en opdracht van Jezus te praktiseren en voor die mens - onze naaste - in de bres te gaan staan?

Dat is wat een priester doet. Voorbede doen met de liefde van de Heer die in je is. Ongeacht wie en ook al is die mens je niet sympathiek! Voorbede doen voor je locale gemeente en de leiders, opdat zij niet afwijken van het Woord en de gemeente verder kunnen leiden op de geestelijke weg. Voorspraak doen en bemiddelen vóór jouw naaste bij God en het overnemen in gebed van de nood van die ander ten behoeve van die ander is een uiting van onbaatzuchtige liefde, een liefde die alle verstand te boven gaat.

Voetwassen van anderen, is priesterschap beoefenen

Hebben wij dit in ons ontwikkeld of zijn we dit kwijt? De kracht van het gebed van een rechtvaardige vermag veel. Jacobus 5 :16b. Maar bidden wij nog wel met die kracht? Is het bidden soms niet een gewoonte geworden?

Beste broeder, zuster, lezer. Ik ben ervan overtuigd, dat de nood hoog is ook onder christenen. Bij mensen waar je het niet aan ziet of van verwacht. Wees zoon/priester in eigen gemeente op de plek die je nu inneemt en word een drager van de tempel van de Heer.

Voetwassen van anderen, is priesterschap beoefenen en... is een wezenlijk onderdeel van het in praktijk brengen van jouw persoonlijke zoonschap. *Sterker nog, wij zijn ook hiertoe geroepen!*

Misschien zijn we ons hier nog onvoldoende van bewust. Het begint bij niet te zien op wat nog niet goed is of gaat bij een ander, maar te *zien op wat wel goed gaat* en daar op in haken in je contacten met je broeder of zuster. Als je die houding van liefde en bewogenheid voor elkaar aanneemt, dan worden de mogelijkheden alleen maar groter. Waarom? Mensen willen die liefde en warmte ervaren die van jou uitgaat. Ze worden dan ook ontvankelijk voor jouw woorden en je kunt ze op die manier verder op de weg omhoog helpen.

Zijn we bereid?

Zijn we bereid Jezus te volgen in het helpen van hen die ‘door een hel gaan’ in hun leven? Zijn we bereid om ondanks de zwakheden van mensen - broeder of zuster - *deelgenoot te worden* van hun reiniging en heiliging en... voor hen te bidden met een liefdevol hart. Hun voeten te wassen als dienstknecht?

Dat is niet alleen op zondag even tussen neus en lippen door of tijdens de koffie. Nee, nodig ze uit, neem ze mee en geef daadwerkelijk aandacht op het moment dat het nodig is. Veel mensen zijn eenzaam, ook in gemeenten. Ik zie het hier om mij heen en geloof niet, dat het in Nederland anders is.

Zijn we bereid om verschillen van denken over wat dan ook te overbruggen, terwille van de brug die je wil slaan naar die ander toe? Hoe kun je een ander benaderen als je al selectief bent in je keuzes van mensen? Jezus was niet selectief. Hij voerde de wil uit van Zijn Vader die *alle* mensen liefheeft.

Hij scheidde ze van hun bezetters en “die” sprak Hij aan en dreef ze uit. Maar de gekwelde mens had Hij lief en was voor hen vol van bewogenheid. En wij? Hebben wij ook alle mensen lief en zijn wij ook uit op het behoud van ieder? Of leven we ons individuele, geestelijk leven?

Iedere gelovige wordt geacht om te bemiddelen voor een ander tussen God en de naaste

Er zijn allerlei bedieningen in de gemeente. In Efeze 4:11-12 noemt Paulus vijf groepen mensen die door Christus zijn gegeven aan de gemeenten om de heiligen tot volmaking te brengen. Namelijk: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars. En dan is er nog het priesterschap van *alle* gelovigen. Iedere gelovige wordt geacht om te bemiddelen voor een ander, tussen God en de naaste.

In mijn ogen is iedereen in de kern een priester. Zij die zoonschap willen leren praktiseren, kunnen allen die bediening beoefenen. Als we de compassie en liefde van de Heer in ons hebben en inzetten voor de naaste, dan zijn we allen *priester* zoals Jezus dit bedoelt.

Laten we dit priesterschap meer gestalte geven in de praktijk van het dagelijks leven, eerst voor jezelf en daarnaast met en voor elkaar. Hoe kan ik een ander helpen als ik zelf geen priesterschap in eigen leven praktiseer?

Laten we nog meer een getuigenis zijn van ons geloof. Niet alleen met woorden, maar *met daden*. In de gemeente en daar buiten. Mensen hier bij ons zijn al die preken moe. Heel vaak hoor ik: ‘Ze noemen zich christenen maar ik zie niet in hun leven wat ze prediken. Waar moet ik nou jaloers op worden?’ Dat is toch triest?

Gedrag en spreken moeten één zijn. ‘*Practice what you preach!*’ Wees een priester in je gezin, in je gemeente maar ook op straat in ontmoetingen met andere mensen. Ik wil Jezus laten zien door mij heen.

Laten we het voorbeeld van Jezus oppakken, waar dit nog niet gebeurt en daadwerkelijk het beeld van Jezus uitdragen naar ieder mens. **Tot het behoud van allen.** Dat is in *de wil* staan van God en dat... is aanbidding. Laten we zo tot lofprijs zijn door onze daad te voegen bij het Woord. **Totdat Hij komt!**

ZIET DAN OP HEM!

Kijken-Horen-Doen

Door Christiana van de Velde

Het kijken

Op wie moeten we zien, kijken?

De Bijbel geeft daar een mooi duidelijk antwoord op: **Laten wij het oog gericht houden op Jezus, de leidsman en voleinder van ons geloof** (Hebr. 12:2).

Toen Jezus zich door Johannes liet dopen in de rivier de Jordaan, openbaarde de Vader zich en Hij zei: **“Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik een welbehagen heb.”**

De Vader kende de Zoon en de Zoon kende de Vader. Zij zijn EEN. En de Zoon heeft ons de Vader leren kennen. Daarom moeten we kijken naar de Zoon, omdat we willen weten wie de Vader is.

De Zoon stelt ons helemaal gerust en Hij zegt: Mijn Vader is enkel goed. Hij is barmhartig.

De Zoon is de geliefde van de Vader, maar tegelijkertijd is de Zoon ook EEN met al die mensen die in Hem geloven, doordat ze naar Hem kijken.

Maar je moet kijken, niet even vluchtig, maar kijken met het verlangen om te weten *wie Hij is*, om te weten, *hoe Hij denkt, wat Hij wil, wat Hij verwacht*.

Ik weet dat er heel veel gebeurt, in de politiek, in de wereld, in uw leven en ook in mijn leven, ook in onze gevoelens en er is zoveel dat ons dag en nacht bezig kan houden. En dan pak je de Bijbel en dan lees je zowel in het oude als in het nieuwe testament, hoe goed het is

OM OP HEM TE ZIEN.

Heilrijke gedachten koesteren

Als je naar Hem kijkt, dan ga je Hem leren kennen. Dan ga je begrijpen hoeveel Hij van je houdt, dan ga je zien dat Hij alle macht heeft in de hemel en op de aarde. Dan ga je zien, welk plan de Vader heeft voor ons.

Er staat: **Gedachten van heil koester Ik over u** (Jer. 29:11). Gedachten van heling, herstel, niet van veroordeling, maar van barmhartigheid.

Zeg nu niet direct, waarom gebeurt er dan zoveel ellende, als God alle macht heeft? God kan Zijn macht openbaren aan die mens die naar Hem kijkt. Hij kan Zijn kracht geven aan die mens die naar Hem hoort.

Ondersteuning met de Geest

En het allerbelangrijkste: *Hij kan die mens die naar Hem kijkt, en naar Hem hoort, ondersteunen met Zijn heilrijke rechterarm, ondersteunen met Zijn Geest!*

Ondersteunen, om te doen wat nodig is, om God te laten zien aan je medemens. Om tot zegen te zijn voor elkaar. En dan ontdek je dat als je blijft kijken naar Hem, dat datgene wat je ziet en hoort dat dat waarheid is, en dat geeft je hoop en moed. Dat verdrijft de angst, want je hebt gezien, dat Hij je nooit in de steek zou laten.

Al doende je leven lang

En die tijd van kijken, horen en doen, is niet een tijd tot je 65ste. Maar die tijd is tot de laatste dag van je leven hier op aarde. Want juist dat DOEN is weer zo belangrijk. Als Jezus zegt: *Ik werk tot nu toe* (Joh. 5:17), dan mogen wij ook werken. En wat zijn die werken dan? Wij mogen net als de Vader, en net als de Zoon, Zijn liefde aan de mensen laten zien, Zijn troost geven, Zijn waarheid bekend maken.

Het licht van de liefde zijn

Zoals Jezus het licht van de wereld is, mogen wij ook *het licht van de wereld* zijn (Matt. 5:14; Joh. 8:12).

En niet een klein beetje licht, maar hetzelfde licht van de Vader en de Zoon, *diezelfde liefde, diezelfde barmhartigheid*.

Een voorbeeld

Als u een grote kaars voor u neerzet, en u steekt die aan, dan ziet u een prachtig groot licht, zet er nu eens een klein kaarsje naast. En steek die kleine kaars aan, aan met het vuur van die grote kaars. *Het licht zal kleiner zijn, maar het is hetzelfde licht.*

Licht verdrijft duister, zelfs een klein licht. Licht doet zien hoe je gaan mag, zelfs een klein licht.

Kijk en luister naar de Zoon en de Vader

Laat je niet afleiden, maar koester gedachten van heil, gedachten van vrede en liefde, van vergeving. En weiger gedachten van onheil te bedenken.

Als u kijkt naar de Vader en Zijn liefde ziet, Zijn macht, dan wordt je daar blij van, dan krijg je hoop. Waarom? Omdat Hij in Zijn liefde, ons alles heeft vergeven, onze angst en zorg wegneemt, ons recht verschaft, tegenover de duisternis.

En in plaats van de angst ga je vertrouwen krijgen en weet je dat Hij je nooit zal verlaten.

Vertrouwen op Vader

Misschien denkt u, maar ik weet nog zo weinig van Hem en soms lijkt het allemaal zo tegenstrijdig. Maar denk eens aan een kleine jongen vol vertrouwen springt hij in de armen van zijn vader. Dat jongetje weet amper wat zijn vader voor werk doet, maar één ding is voor hem heel duidelijk: Zijn papa houdt van hem, dus kan hij springen. Zijn papa laat hem nooit in de steek.

Zekerheid mogen we hebben, de Heer heeft het ons zelf verteld, de Vader houdt van ons, onmetelijk veel en nooit zal Hij ons laten vallen.

Het Woord tegenover leugen

Laat u niet afleiden van het kijken naar Hem, donkere gedachten kunnen je zo overspoelen. Jezus beantwoordde iedere donkere gedachten, iedere leugen met woorden van God. Bij alle beproeving in de woestijn zei Hij telkens: *Er staat geschreven!*

Liefde, vrede en rust beleven en doorgeven

Een van de eerste vruchten, die je in je leven ziet verschijnen is dat de vrede, rust van Hem in je hart komt. Omdat je Zijn liefde begint te begrijpen, gaat je vertrouwen groeien. Je begrijpt de kern van het evangelie. Heb God lief en je naaste als je zelf.

Als je God lief hebt, naar Hem luistert, dan wil je die liefde van Hem ook aan je medemens geven, want je hebt ervaren dat die liefde van Hem alles is wat je nodig hebt.

Dat die liefde je rust geeft en vrede dat je daardoor zonder zorg kan zijn. En dat gun je toch aan iedereen?

En dat wil de Vader: *breng dit evangelie van Zijn liefde aan alle mensen, dan komt Zijn goedheid weer overal openbaar!*

DE BLINDE VLEK VAN WILLEM OUWENEEL (3-slot)

Door Piet Guijt

4.5. Tempeldienst

De veronderstelling van een toekomstige tempel is m.i. dus niet te verdedigen. Maar des te vreemder (om niet te zeggen: absurder) is WO's opvatting dat er in die tempel weer dierenoffers gebracht zullen worden, en nu niet als heenwijzing naar Christus maar als terugwijzing. WO noemt ter verdediging dat de Thora nog steeds gelijk gebleven is. Dat geldt uiteraard wel voor de eeuwige, morele wetten van God, maar niet voor de oudtestamentische dierenoffers. Die zijn zelfs niet eens meer nodig omdat het *ware offerlam*, Christus, is geslacht. En wij mogen nu leven *onder de wet van Christus* (1 Kor. 9:21; Gal. 6:2) en *de volmaakte wet der vrijheid* (Jak. 1:25; 2:12). Alles is nieuw geworden dankzij Jezus Christus onze Heer, en we hoeven nooit

meer terug naar het oude verbondssysteem met haar offerdiensten, et cetera.

Dat er een hemelse tempel is, wil volgens WO niet zeggen dat de aardse tempel dan niet meer nodig is want het zijn *spiegelbeelden* naast elkaar, zegt hij.

Dat is m.i. een misvatting, want de oudtestamentische tempel was geen spiegelbeeld maar een *schaduwbeeld* van de hemelse tempel. Dat schaduwbeeld is niet meer nodig als de werkelijkheid in Christus is gekomen.

4.6. Jeruzalem

In dit verband moet ik denken aan WO 's uitspraak: "Maak nooit de denkfout dat, omdat het nieuwe Jeruzalem er is, het aardse Jeruzalem heeft afgedaan."

Verraadt deze uitspraak niet eenzelfde soort denkfout als bij punt 4.5? Ik wijs op Gal. 4:21-26, waar Paulus in beeldspraak het aardse Jeruzalem plaatst *tegenover* het Jeruzalem dat van boven is.

WO noemt nog de gedachte dat er tussen het hemelse en het aardse Jeruzalem een verbinding zou zijn, zoals bij een Jacobsladder met engelen die opstijgen en neerdalen. Hij denkt kennelijk niet geestelijk, maar stelt een en ander zich ruimtelijk voor. Het aardse Jeruzalem was een schaduwbeeld van de latere heilige nieuwe/hemelse stad Jeruzalem, de volmaakte gemeente van Jezus Christus zoals we kunnen lezen in Openb. 21:2, 9 e.v. Bij de wederkomst van de Heer zal het nieuwe Jeruzalem neerdalen op de nieuwe aarde (Openb. 21:2,10), waarop de heerlijkheid van het eeuwige Koninkrijk van God volkomen aanwezig zal zijn. *Dat neerdalen moet overigens niet letterlijk worden opgevat, maar als een metaforische beschrijving van processen in de geestelijke wereld. Wat onzichtbaar in de geest al aanwezig is, wordt openbaar en zichtbaar.*

4.7. Bedekking over Israël

In een van de lezingen merkte WO op dat vele Joden nu nog een bedekking inzake Jezus hebben, en dat God pas met Israël klaar is bij de wederkomst van Jezus wanneer ze Jezus zullen zien.*

Dit roept toch wel diverse vragen op. Allereerst kan worden opgemerkt dat het erom gaat dat God alles in allen (dit zijn wedergeborenen) wil zijn, en dát staat volkomen los van welke aardse etniciteit ook, dus ook los van etnisch Israël. Bovendien is het een misvatting dat veel Joden Jezus alsnog zullen aannemen als Jezus in glorie wederkomt met de Zijnen. Was dat maar waar, want dan is het helaas te laat. Want ook Joden worden al 2000 jaar en ook nu opgeroepen om Jezus als Messias te aanvaarden. *"Zalig zij die niet gezien hebben en toch*

geloven" (Joh. 20:29). De (niet door God bedoelde) bedekking wordt alleen weggenomen zodra Joden zich tot de Heer Jezus bekeren. De Jood Paulus zelf is hier het bewijs van. De Joden hoeven niet te wachten tot de Heer terugkomt.

*In dit verband wordt ten onrechte vaak de vergelijking gemaakt met Jozef die zich bekend maakte aan zijn broers (Gen. 45:1). Wat dat betreft, wijs ik op:

[\(24\) Jozef maakt zich aan zijn broers bekend. Een schaduwbeeld van wat gebeurt met ongelovige Joden bij de wederkomst van Jezus? | LinkedIn](#)

4.8. Komst van het Koninkrijk van God

Opmerkelijk is dat WO meent dat "Als de Joden Jezus hadden aangenomen, dan het Messiaanse rijk al zou zijn gekomen."

Dit is mijns inziens om verschillende redenen een misvatting. Immers, met de komst van Jezus *is* in beginsel *het Koninkrijk Gods* al *nabijgekomen* (zie bijv. Matt. 3:2; 4:17, Mark. 1:15, Luk. 10:11) in de geest. Denk aan wat Jezus antwoordde toen de Farizeeën Hem vroegen, wanneer het Koninkrijk van God zou komen: *"Het Koninkrijk van God komt niet op waarneembare wijzezie, het Koninkrijk van God is binnen in u"* (Luk. 17:20,21). Alle Joden en niet-Joden kunnen door hun geloof in Jezus als wedergeboren mensen toegang krijgen tot dat geestelijke Koninkrijk, het Koninkrijk Gods of Koninkrijk der hemelen (Joh. 3:3,5,7). Dat wil zeggen, een Koninkrijk waar men denkt zoals God 'in de hemel' denkt, maar dat groeiende is en bij de wederkomst van Jezus volkomen zal baanbreken op aarde! Het is immers Gods bedoeling dat wedergeboren gelovigen uitgroeien tot zonen Gods die vervuld zijn met en geleid worden door de heilige Geest (Rom. 8:14,19), en die op deze aarde de werken van Jezus gaan (leren) doen.

4.9. Wie vormen Gods volk?

WO zegt: "Israël is nog steeds Gods volk, want God heeft gezegd, dat Hij tot in eeuwigheid een vast verbond met dit volk heeft gesloten. Dat verbond kan niet worden ingepikt door mensen van heidense afkomst en die zichzelf de naam Israël hebben aangemeten en de profetieën op zichzelf hebben toegepast."

Deze opmerking is beslist niet te rijmen met de essentie van Gods heilsplan. Allereerst is in Christus *het Oude Verbond verouderd verklaard* (Hebr. 8:13) en is er een nieuw en zelfs veel *beter verbond* gekomen waarvan de rechtskracht op betere beloften berust (Hebr. 8:6). En

in Christus zijn al Gods grootse beloften, zoals het al genoemde 1 Korinthiërs 2:9 laat zien, ja en amen (2 Kor. 1:20) voor die Joden en niet-Joden die Jezus als Verlosser aangenomen hebben en aldus kinderen van God zijn geworden (Joh. 1:12); *zij* zijn Gods volk en *zij* behoren bij Gods huisgezin.

Het is m.i. dan ook een onheuse en onjuiste voorstelling van zaken dat WO zegt dat mensen van heidense afkomst het verbond hebben ingepikt. Het is immers zelfs Gods eigen eeuwige bedoeling geweest dat mensen uit *alle* volkeren door geloof in Jezus toegang zouden hebben tot het nieuwe verbond in het bloed van Jezus Christus die voor zowel Joden als niet-Joden Zijn zondeloos leven gaf. Zie bijv. Hand. 22:21: *“En Hij zei tot mij [Paulus]: Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen.”* Bovendien zou men mogen denken aan Galaten 3:29: *“Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen”*. ‘Gij’ slaat op alle Joden en niet-Joden die Jezus als hun Verlosser hebben aangenomen en kinderen van God zijn geworden.

4.10. Messiaanse vrede-rijk?

WO noemt in zijn lezingen in Waddinxveen tientallen keren het begrip Messiaanse vrede-rijk, bijv. “Voor Israël ligt de hoogste zegen in het Messiaanse Vrede-rijk”. *Hij koppelt het begrip Messiaanse rijk steeds aan alleen het volk Israël*, want hij spreekt ook van Jeruzalem-rijk of Israëlitisch rijk. Maar hij ziet m.i. daarmee een essentieel punt over het hoofd, en dat is dat Jezus als Messias *alleen* verbonden is met die (wedergeboren) Joden en niet-Joden die Hem als Verlosser hebben aangenomen en kinderen van God zijn geworden (Joh. 1:12), en dus Gods volk vormen. *Zij* zijn de zonen Gods die worden ingezet om Gods Koninkrijk op aarde zichtbaar te maken.

4.11. Israël tijdelijk terzijde gesteld?

In de lezing van 8 juli 2020 in Waddinxveen zei WO dat “Israël tijdelijk terzijde is gesteld, want er is geen tempel. Maar ze zullen weer worden aangenomen als de Messias komt.”

Allereerst: *Israël is niet door God verstoten* of terzijde gesteld, want dat zou in strijd zijn met o.a. Rom. 11:1 en 11 waar staat dat God Zijn volk *niet* verstoten heeft, en dat Hij Joden tot na-ijver wil opwekken, en dat het evangelie gepredikt moest worden te beginnen bij Jeruzalem! (Luk. 24:47 en ook wel Hand. 1:8). En in Rom. 11:12 en 15 gaat het niet om de verwerping van Joden

door God (zoals WO abusievelijk meent), maar om verwerping (en aanneming) van Christus *door* Joden.

De (ham-)vraag bij de exegese van Rom. 11:15 is: Wie verwerpt wie en wie neemt wie aan? Vele theologen (met name de ‘Israëlisten’) menen dat bij ‘hun’ verwerping *dat God de Joden heeft verworpen*. Maar ik geloof daar niets van want God verwerpt niemand, maar roept elk mens op om in Jezus te geloven. Mijn punt is dat dat het onlogisch en onzinnig is om aan te nemen dat God, om de wereld te redden, de Joden zou hebben verworpen of terzijde zou hebben moeten stellen. Want God heeft voor de gehele wereld, dus ook voor Joden, Zijn Zoon gegeven! (zie ook Rom. 11:13,14). Zie: <https://www.linkedin.com/pulse/paulus-bedoeling-met-romeinen-9-11-het-licht-van-de-schrift-guijt/>

Ook is het niet waar, dat er geen tempel is, want de ware tempel er al, namelijk Jezus Christus! (Joh. 2:21).

4.12. Messiasverwachting

Ik hoor WO (en anderen) vaak zeggen dat wij als christenen en de Joden dezelfde Messias verwachten, ook al geloven wij dat de Verlosser al gekomen is en de Joden dat niet geloven. Maar dan wordt vergeten wat Paulus schrijft in 1 Thess. 1:10, namelijk *“.... uit de hemelen Zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”*. Het gaat dus om de Zoon die door God uit de doden is opgewekt. Maar dat is *niet* de Messias die de Joden verwachten, want de Messias die zij verwachten, is *niet* uit doden opgewekt. Dus is de Joodse verwachting inzake de Messias **totaal anders** dan die van de christenen. De Messias die de Joden verwachten, is zelfs een valse Messias. Ik vrees dan ook dat de ongelovige Joden in hun verwachting bedrogen uit zullen komen. *Tenzij zij vóór de wederkomst van Jezus niet bij hun ongeloof blijven* (Rom. 11:23).

TER INLEIDING OP HET AVONDMAAL

Door Annelies Smeenk

Ik heb wat teksten uitgezocht die ik wil delen met een beetje ‘vermaning’ over het avondmaal:

“En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen,

en zeide: Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf het hun, zeggende: Drinkt allen daaruit, want dit is mijn bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.” (Matth. 26:26-29).

Het avondmaal is gegeven aan allen

Wat mij altijd heel erg aangesprak, is dat Hij dat aan iedereen gaf. Hij sloeg niemand over, ook Judas niet. Iedereen kreeg het, terwijl Hij al wist wat er in het hart van Judas was. Er werd niet gezegd: Jij mag niet... Iedereen kreeg het! *“Door samen uit de wijnbeker te drinken, waarvoor we God danken, worden we één met het bloed van Christus, dat weten jullie. En door samen te eten van het brood, dat wij breken, worden wij één met het lichaam van Christus, dat weten jullie ook. Omdat we van één brood eten, zijn we met elkaar verbonden tot één lichaam. Het maakt niet uit met hoeveel we zijn, want we eten immers allemaal van dat ene brood.”* (1 Kor. 10:16-17).

Jezelf beproeven is nodig

Het avondmaal laat eigenlijk altijd twee dingen zien: wie God is en wie wij zijn. God is de heilige God, zonder zonde. Wij mensen zijn juist zondig (geworden). Tenminste, we hebben allemaal nog wel onze dingen die we soms verkeerd doen. Dat kan er zelfs ervoor zorgen dat we helemaal niet met het avondmaal bezig willen, als er dingen in de weg staan.

Dat vind ik altijd wel zo'n momentje, want je weet wel van sommige gemeenten en kerken - en dat was hier vroeger ook wel heel sterk - van jôh, *denk er goed over na of je wel naar het avondmaal kan, is er niet iemand die iets tegen heeft, of iemand waar jij iets tegen hebt*, want dat moet je eigenlijk nu de zaal verlaten... Dat mag nog even voor wie de zaal verlaten wil, om het eerst goed te maken. En dan dacht ik er altijd aan: ja, maar zelfs Judas kreeg van die wijnbeker... Maar dat prikkelt je wel, om te denken: Hé, als God enkel goed is, als Jezus liefde is en ik wil een eenheid vormen met Hem, kan dat niet als er 'rotzigheid' in mijzelf is.

Scheiding maken en onderscheiden= thuisbrengen

1 Kor. 11:27-29: *“Wie nu onwaardig van dit brood eet of uit de beker van de Heer drinkt, is schuldig aan het lichaam en bloed van de Heer. Maar de mens beproeve zichzelf* (dus het gaat niet om je buurman, je mag

gewoon in je eigen hart kijken) *en zo ete hij van het brood en drinke uit de beker; want wie onwaardig eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heer niet onderscheidt.*

Het is een oordeel, het is niet een veroordeling, hè? Het is doordat je dat gaat doen (jezelf beproeven), je weet van: God is goed, enkel goed, maar je weet: O Heer, ik heb op het ogenblik een dikke ruzie met mijn buurvrouw... En omdat je dan nu straks toch aan het avondmaal gaat, dan wordt het in je wakker: Ik wil dat opgelost hebben, dat klopt niet met mijn eenheid met God. Ik kan niet één willen zijn met God en ondertussen die ander haten. Dan kun je nooit die eenheid vormen. Het is niet een veroordeling die je over jezelf afroept. Maar je maakt dat oordeel (= scheiding) in jezelf wakker, omdat je met dat avondmaal bezig bent, omdat je die eenheid wilt hebben samen.

Ik vond de tekst heel mooi in een Engelse vertaling, waar in plaats van *“het lichaam niet onderscheiden”* staat: *discerning*, dat betekent: *herkennen, waarnemen, thuisbrengen*. Je komt niet thuis als er nog iets in de weg staat, dan lukt het niet om thuis te komen. Het avondmaal brengt je niet automatisch thuis. Het vraagt je om weer stil te staan bij Jezus: *“Doet dit tot Mijn gedachtenis.”* Het avondmaal maakt je ook bewust van wat Jezus deed voor jou. Dat bloed heeft voor ons gevloeid, Zijn lichaam heeft Hij voor ons gegeven.

Eenheid zoeken met Hem door thuis te komen bij Hem

Bij het avondmaal kun je je dus ook bewust worden van wat niet in eenheid is met Hem. Wil je dat het werk van Jezus echt in je leven door kan werken, zodat je echt in eenheid met Hem kan zijn, dan moet je die zaken dus opruimen! Als je dát doet, neem je Jezus' vergeving aan en kun je ook de ander vergeven. Dan komt daar dus weer eenheid en mag je weten weer thuis te komen bij Hem.

Ik vond deze gedachten heel mooi, dat geeft mij richting aan. Dat betekent dus niet: *o, dan mag je niet deelnemen aan het avondmaal*. Jezus gaf het uit aan al zijn vrienden, ook degene waar Hij van wist dat die op dat moment niet zuiver was van hart. Maar het mag je wel aanmoedigen, om naar jezelf te blijven kijken: *Hé, zit ik nog goed? Zijn er nog dingen waar ik mee aan de gang moet?*

VEG Kampen 31-03-2025.

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars en lezers,

Ook nu weer en ook de komende drie maanden een bijdrage die voor zowel voor luisteraars als lezers interessant is. Corrie Kusters heeft de gehele studiereserie over het koninkrijk der hemelen/ wereldbeheersers van deze

duisternis uitgewerkt, waarvoor van harte mijn dank. In deze studie legt broeder Van den Brink o.a. uit hoe dat zit met die plaats van samenkomst in de hemel, waar ook satan verscheen (Job 1:6). Het is weer een heel interessante en leerzame studie. En dit alles in het kader van de geestelijke wereld, het koninkrijk der hemelen. Hieronder vindt u de link naar de 2^e studiedag op dinsdag 26 juli 1983 in Driebergen.

[19830726-2567-JEvdBrink-job1:6-10-Gemeentekamp-Een plaats van samenkomst in de hemel-di mo](https://www.hoger-op.nl/gemeenten)

Hierna voor de mensen die liever lezen de uitgetikte studie van broeder Van den Brink van de maandag van die studieweek:

WERELDBEHEERSERS VAN DEZE DUISTERNIS (2)

door J.E. van den Brink

De maandag in het gemeentekamp Den Haag 1983 die hier als no. 2 is uitgewerkt, omdat we eerst de boodschap uit 1986 over ditzelfde onderwerp plaatsten in Hoger-op (red.).

We zoeken met elkaar op:

Deuteronomium 32:7-9 – Gedenk aan de dagen van weleer Toen de Allerhoogste aan de volken hun erfenis toedeelde, toen Hij de mensenkinderen van elkander scheidde, heeft Hij de grenzen der volken vastgesteld naar het aantal der zonen van Israël. Want des Heren deel is zijn volk, Jakob het Hem toegemeten erfdeel.

Terugblikken

We gaan eens achteruitkijken, omzien, terugblikken. Dat is in de toespraak van Mozes als het volk op het punt staat Kanaän binnen te trekken. Hij zegt: wat jullie nu moeten doen dat is terugblikken. Je moet eens denken aan de dagen van weleer, ga maar eens 800 jaar terug. Dan zijn wij in het tijdstip dat de Allerhoogste aan de volkeren hun erfenis uitdeelde en dat hij de mensenkinderen van elkaar scheidde.

De rest van dit artikel kunt u verder lezen via [DEZE](#) link.

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij is op 15-06 voor no. 6 van jaargang 4, juni 2025.
- In dat komende nummer onder andere:
 - Eljakim Nuijten: Leven vanuit gevoel of vanuit geloof?
 - J.E. van den Brink: Brief aan de Tessalonicenzen deel 5
 - Hans Bronsveld: Een nieuwe website voor Rhemaprint.
 - Debora Bronsveld: 1 mond, 1 tong en 2 oren.
 - Roel Schipper: Een volk Gode ten eigendom.
 - Zeina Bassa-Dafesh: Jongerenbijdrage.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

LIEDEREN

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLjBZGSolNxiH5HZw9Xk5u7cdgbgkdOZQy> voor 113 Kapelklanken liederen (goede kwaliteit).

https://www.youtube.com/playlist?list=PLM2JJsIUgYVWz1rY2ab4dA_P9EFvp3zT voor 105 Breekt uit in gejuich liederen (matige tot redelijke kwaliteit).

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud.
- We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

